10. IZDANJE - RAMAZAN 1438. - BS

RUMIYAH

DŽIHAD U ISTOČNOJ AZIJI

SADRŽAJ

"O MUVEHHIDI, RADUJTE SE, JER TAKO MI ALLAHA MI NEĆEMO STATI DA SE ODMORIMO OD NAŠEG DŽIHADA OSIM POD MASLINOVIM DRVETOM U RUMIJI (RIMU)"

EBU HAMZA EL MUHADŽIR رحمه الله

10. IZDANJE - RAMAZAN 1438.

04 UVODNA RIJEČ
ALI IM JE ALLAHOVA KAZNA DOŠLA ODAKLE SE NISU NADALI

06 ČLANAK
TAKO SU I POSLANICI BILI ISKUŠAVANI - 3. DIO

12 EKSKLUZIVNO
VAŽAN PROGLAS

16 ZA SESTRE
BUDI ONA KOJA POMAŽE, A NE ONA KOJA ODMAŽE

20 ČLANAK
DVANAESTI RAFIDIJA - 4. DIO

28 ŠUHEDA'
MEĐU VJERNICIMA IMA LJUDINA

32 VIJESTI
VOJNE OPERACIJE

36 EKSKLUZIVNO
BALKAN: KRV ZA NEPRIJATELJE A MED ZA PRIJATELJE

38 INTERVJU
SA EMIROM VOJNIKA HILAFETA U ISTOČNOJ AZIJI

44 ČLANAK
MURTEDDSKI POKRET TALIBAN

04

16

38

ALHAYAT VAM PREDSTAVLJA

ALHAYAT

ŠA'BAN 1438. شعبان ١٤٣٨

الإصدارات المميزة من ولايات الدولة الإسلامية

NAJODABRANIJI VIDEO

IZ VILAJETA ISLAMSKE DRŽAVE

MI ĆEMO IH SIGURNO PUTEVIMA NAŠIM UPUTITI

لنهدينهم سبلنا

VILAJET **NINAVA**

ODAZOVITE SE POZIVU

لبوا النداء

VILAJET **EL HAJR**

STRATEGIJA RATA

دهاء الحرب

VILAJET **SALAHUDDIN**

ALI IM JE ALLAHOVA KAZNA DOŠLA ODAKLE SE NISU NADALI

Allah ﷻ je rekao: {On je prilikom prvog progonstva iz domova njihovih protjerao one sljedbenike Knjige koji nisu vjerovali. Vi niste mislili da će otići, a oni su mislili da će ih utvrde njihove od Allahove kazne odbraniti, ali im je Allahova kazna došla odakle se nisu nadali i On je u srca njihova strah ulio} [El Hašr: 2].

Samo sedmicu dana prije blagoslovljenog mjeseca ramazana, svjetska pažnja je bila usredotočena na britanski grad Manchester. Vojnik Hilafeta je izveo operaciju "Pravedni terror", napadajući na Manchester Arenu po samom završetku koncerta jedne od američkih pjevačica. Eksplozija je uzdrmala grad i njegove stanovnike ispunila terorom nakon čega su se mnogi uskomešali nastojeći da kontaktiraju svoje voljene i uvjere se da su na sigurnom. A onda je broj žrtava počeo da raste; više od 20 je ubijeno a na desetine ranjeno. Na kraju je ukupan broj bio blizu 100 mrtvih i ranjenih.

U svjetlu bombaškog napada, uspaničeni prijatelji i bližnji su na društvenim mrežama počeli tražiti pomoć od stranaca u potrazi za njihovim voljenima. Lokalni pubovi su nudili besplatno alkoholno piće osoblju hitne pomoći kako bi očistili svoje misli od traumatičnih scena kojima su svjedočili. Britanski "muslimani" su izašli izražavati svoje simbolične osude iz straha od osvete. Veliki broj policajaca i vojnog osoblja je bio razmješten po ulicama. Stepen opasnosti u Britaniji je podignut na "kritični". Političari su odgodili svoje nadolazeće opće izbore, a izbezumljena i "slomljena" američka pjevačica je odgodila svoju europsku turneju i otišla kući. Nogometni klub Chelsea FC je odgodio svoje pobjedonosno slavlje u Londonu. Neprijatelji islama su učinili najbolje od sebe da nabace hrabro i prkosno lice, ali njihov trud je bio uzalud. Oni su zapravo mnogo patili.

Operacija u Manchesteru je izgleda potvrdila ono što su mnogi analitičari tvrdili; a to je da će se sa gubitkom teritorije u Iraku i Šamu, Islamska država fokusirati na izvođenje napada na krstaškoj teritoriji. Međutim, ono što mnogi ovi analitičari nisu htjeli priznati jeste da gubljenje teritorije nije ništa novo za Islamsku državu. Gubitak većine teritorije u vremenu pojavljivanja sahvata u Iraku nije dovelo do njenog poraza. Štaviše, ono je samo dovelo do toga da se Islamska država regrupiše, ojača i dobro isplanira, te da ponovo zapali plamenove rata, ponovo osvajajući svaki centimetar teritorije koju je izgubila i šireći se na Šam, Sinaj, Horasan i mnoga druga područja širom svijeta, područja u koja niko nije očekivao da će mudžahidi zauzeti i uspostaviti Allahov zakon.

I nije bilo iznenađujuće kada su, nekoliko hiljada kilometara od Manchestera, vojnici Hilafeta u Istočnoj Aziji napali grad Maravi na južnim Filipinima na otoku Mindanao i istjerali lokalnu policiju i vojsku, te podigli bajrak Islamske države u sceni koja je ličila na oslobađanje Mosula od rafidijskih murtedda i njihovih krstaških saveznika. Pobjeda je došla nekoliko sedmica nakon što je Rodrigo Duterte, krstaški tagut Filipina, priznao da mu stanje u južnom dijelu Filipina zadaje glavobolje i nesanicu.

Ovaj tagut je došao na vlast vjerujući da može pregovarati sa "islamskim militantima" u južnom dijelu Filipina, posebno sa onima u njegovoj domovini Mindanao, nadajući se da će okončati njihov džihad i na kraju izbaciti američki snage koje se nalaze u Filipinima. Ali kada su mu vojnici Hilafeta nekoliko puta demonstrirali da oni pregovaraju sa svojim neprijateljima koristeći metke i bombe, bio je prisiljen da moli gradonačelnike koji upravljaju muslimanskim područjima u južnom dijelu države da mu pomognu u borbi protiv mudžahida, dok je u isto vrijeme prijetio da će uspostaviti vojni zakon u područjima u kojima problem ne bude riješen. A onda kada su vojnici Hilafeta napali grad Maravi, on je ispunio svoje obećanje i uveo je vojni zakon, šaljući svoju vojsku da pokuša vratiti kontrolu nad gradom, ali su mudžahidi na kraju ubili na desetine krstaških vojnika i zapalili novi front u svom ratu protiv kufra.

Stvarnost s kojom se krstaši danas suočavaju jeste da, unatoč njihovim tvrdnjama da je Islamska država oslabljena, mudžahidi mogu na svakom dijelu Zemlje brzo i iznenada napasti i istjerati krstaše i njihove sluge kao i njihovo uspostavljanje konsolidacije u zemlji, baš kao što su prije uradili u Mosulu. A njihovi napadi na srce krstaških utvrda na Zapadu će se nastaviti izvoditi baš kao što se iznenada i neočekivano desilo u Manchesteru. Allah ﷻ je izbacio nevjernike krstaše u vrijeme njihovog prvog okupljanja i mobilizacije u Iraku, i On je Taj Koji će ih izbaciti iz muslimanskih zemalja u Filipinima i ubaciti strah u njihova srca u njihovim utvrdama na Zapadu.

{A Allah čini šta hoće, ali većina ljudi ne zna.} [Jusuf: 21].

Tako su i poslanici bili iskušavani,

a onda je sretan završetak pripao njima

3. DIO

Od šejha Ebu Mus'aba ez-Zerkavija

Nakon što shvatiš prethodne stvarnosti, možemo krenuti u traženje značenja koje se krije iza bitke za Felludžu, kao i njene izdržljivosti i uzdizanja sa svim onim što je posjedovala od snage, jer ona je danas jedina bitka koja se vodi na glavnom bojnom polju islama. Izdržljivost u njoj i ribat na njenim linijama znači štićenje glavnog borbenog polja na kojem odbijamo kufr i agresiju.

To ne znači da je neprijatelj ušao duboko unutar grada i kreće se borbenim linijama, niti da se utvrdio u njegovoj okolici, ili da je ostvario svoje ciljeve ka pobjedi, jer naša bitka sa neprijateljem jeste ulični i gradski rat, koji je ispunjen raznim taktikama i načinima odbrane i napada. Žestoki ratovi se ne okončavaju u nekoliko dana ili sedmica, ono zahtjeva dugo vrijeme sve dok ne dođe trenutak pobjede za jednu od dvije strane.

A prije samih rezultata bitke, dovoljno nam je ono što godi našim očima koje gledaju sinove islama, čvrste kao planine, na borbenim linijama blagoslovljene Felludže, koji podučavaju Ummet novom dersu izdržljivosti, sabura i jekina (ubjeđenja).

Bacićemo pogled na neke od ovih dersova i ogromnih rezultata koji su proizašli iz ove uzvišene bitke.

Prvo: Bitka je ponovo oživjela značenja moći, ponosa i otpora, a Ummet se uvjerio da postoji mala skupina njenih sinova koji su sposobni da se sa svom hrabrošću, izdržljivošću i odlučnošću sukobe sa žestokim zlom, te da je ova mala skupina iskrena prema svome Ummetu u planiranju njenog projekta kojim je Ummet iznova oživljen, na kojem putu su njeni sinovi i vođe prolili mnogo krvi.

Drugo: Tokom svog poniženja i sloma, Ummet je naučio da se može sukobiti, ribatiti i boriti protiv vladara zemlje i njenih taguta i to sa malom skupinom svojih sinova i sa malom količinom oružja. Naučio je da s tim može neprijatelju nanijeti žestoke i ogromne gubitke, tjerajući ga da okusi gorak poraz.

Treće: Felludža je otvorila borbeno polje za one koji se natječu, i tako zapalila odlučnost sinova islama unutar Iraka i van njega, i tako što su na njenoj zemlji mnogi sinovi islama prolili svoju krv kako bi pokrili troškove džihada i krenuli u odbijanje svjetske krstaške kampanje. Sukobi i bitke su postale žestoke širom zemlje Iraka. Vojne jedinice i grupe su osnovane i mudžahidi su krenuli u odbijanje kolona neprijatelja i u lov na njihove patrole, te izvršavanje napada na njihove pozicije. Allahovom blagodati, vidjeli smo njihove velike gubitke koje su pretrpjeli širom zemlje Iraka. A od veličanstvenih djela i pobjede jeste to što su sinovi džihada dobili samouvjerenost onda kada su vidjeli kako se pred njima ruše mitovi najsavremenijih vojnih vozila. Njihova odlučnost je oslobođena od iluzija nesposobnosti i straha, i krenuli su ka poljima ozbiljnosti i borbe.

AMERIKANCI SU IZGUBILI STOTINE VOJNIKA U BICI ZA FELLUDŽU

Četvrto: Bitka u Felludži je ostvarila jako važnu vojnu i taktičku pobjedu, budući da su svi svjesni moći američke vojne opreme i vozila, te nadprednost njene vojske i ratnog sistema, koji se oslanja na gađanje ciljeva iz daljine bez ulaska u sukob ili borbu, i tako štiti živote američkih vojnika ne koristeći ih u borbi pa da izgube njegov život. Međutim, Felludža je precizno skovanim planom postepeno namamila ova ogromna vozila. Namamila ih je da uđu u žestoke ulične borbe, u kojima nisu sposobni da se zaštite od trošenja svoje snage, moći i opreme. Tako da je američki vojnik bio suočen sa smrću i uništavanjem odakle se nije ni nadao. I američki vojnici su bili prisiljeni da uđu u ulične borbe, i da uđu u kuće i zgrade. Neprijatelj je bio izložen vatri mudžahida i njihovim zasjedama, i iznenadila ga je njihova sposobnost strategije napad-povlačenje, pa je bio prisiljen da uđe u bliske sukobe za koje nije bio spreman, a u kojima je (neprijatelj) doživio ogromne gubitke u ljudstvu i opremi, a čiji broj prelazi stotine ljudi i desetine vozila.

Peto: Američka vojna administracija je doživjela žestok poraz, budući da je sponzorima i planerima ovog rata postalo jasno da mudžahide ne može zaustaviti nijedna vrsta zastrašivanja, makar to zahtijevalo ulazak u iscrpljujući rat u kojem bi možda svi bili istrijebljeni. Džihadski mentalitet je postao veliki problem i poteškoća za planove američkog i globalnog rata. A ono što se desilo u Felludži od junačkih djela izdržljivosti mudžahida je iscrpilo neprijateljsko vođstvo i pogodilo ih depresijom i psihološkim problemima. A ono što ih čeka je žešće i gorčije, Allahovom pomoći.

Šesto: Felludža je svojom izdržljivošću i pribranošću uklonila masku sa lica riddeta, nifaka i izdaje i svukla kaput laži kojeg je nosila murteddska Allavi vlada, baš kao što je otkrila laži koje je stalno ponavljala govoreći da radi za ono što je u interesima Iračana, za ono što će ih poštedjeti prolivanja njihove krvi, te zaštititi od ratova i nevolja, i da nastoje zaslužiti njihovo zadovoljstvo. A onda, sav narod vidi kako požuruje da donese odluku za objavljivanje rata na Felludžu, uranjajući svoje ruke u čistu krv sinova ovog grada, ubijajući na

hiljade i progoneći na desetine hiljada, te nadgledajući operacije uništavanja, rušenja i ponižavanja časti i krađe imetka, pod izjavom da vode rat protiv terorizma i radi nacionalnih interesa.

Sedmo: Ova bitka je uklonila lažnu masku koja je prekrivala ružno i podlo rafidijsko lice, koji su svojom podlošću ušli duboko u ovu bitku i sa vidljivim zlom učestvovali u vojnoj kampanji protiv Felludže, uz blagoslov vođe kufra i zinidika Sistaniija. Igrali su glavnu ulogu u operacijama ubijanja, krađe i uništavanja, kao i dozvoljavanja ubijanja nedužne djece, žena i staraca, štaviše, njihove prljave duše su ih dovele do toga da počine

NAPREDNA OPREMA JE PRETVORENA U SMEĆE

još gore zločine, pa su izvodili napade na Allahove kuće i oskrnavili ih, vješajući slike svoga šejtana Sistanija na zidove i ispisujući na njima svoju zlobu: „Danas vaša zemlja a sutra vaša čast."

I da se zna, 90% Nacionalne garde sačinjavaju rafidije a samo 10% su snage kurdskih Pešmerga. Učenjak je rekao istinu za rafidija kada je spomenuo: "Doista su oni sjeme kršćana kojeg su židovi posadili u zemlji medžusija."

Osmo: Otkrivanje zadnjih linija neprijatelja džihada u ovoj bici, gdje se otkrila vojna saradnja između onih koji imaju neprijateljsku pozadinu. Ispostavilo se da od 800 izraelskih vojnika, sa kojima je bilo 18 rabina, od kojih su mnogi ubijeni tamo. Ovo je prenešeno od njihovih novinara i medija. Isto tako, jasno se vidjelo učestvovanje i jordanske vojske preko svojih oficira koji su učestvovali u planiranju i vojnim napadima na grad. I to nam dokazuje da Felludža za sve predstavlja džihadsku bazu zbog koje neprijatelji, od kafira i murtedda, ne mogu mirno spavati.

Deveto: Od najvećih rezultata ove žestoke bitke jeste obnavljanje krvi u venama sinova džihada, kao i povećavanje njihove želje za napredovanje džihadskog rada ka svojim zacrtanim ciljevima i određenim planovima. Ova bitka je proizvela generaciju vođa, energičnih i iskusnih ljudi, koji su izučavani kroz događaje, radeći sa eksperimentima, obukom i uspjesima, primjenjujućii to sa čvrstom odlučnošću ka zacrtanom putu, generacija koju je isklesala žestina bitke i proizvela je u čvrstom i jakom kalupu.

Rekao je pisac djela „Ez-Zilal": „U podnošenju iskušenja tokom džihada na Allahovom putu i izloženosti smrti u svakom trenutku, duša postane naviknuta na ovu opasnost, koja je toliko zastrašujuća da mnogi ljudi odbacuju svoje kvalitete i vrijednosti kako bi je izbjegli. Međutim, ono je vrlo lako za onoga ko se navikao na susret sa njom, bilo da je siguran od toga ili ne. Okretanje Allahu svaki put kad se neko suoči sa ovom opasnošću stvara efekat koji je sličan efektu električnog šoka koje je kao poboljšanje za srca i duše sa jasnoćom, prefinjenošću i dobrotom. Ovo su očigledni uzroci za popravljanje cijele ljudske zajednice (džema'ata), stavljajući njegovo vođstvo u ruke mudžahida, koji su svoje duše ispraznili od svih dunjalučkih izazova i njenih užitaka, te kojima je život postao beznačajan, i koji se bacaju u smrt na Allahovom putu. I u njihova srca ne ulazi ono što ih odvraća od Allaha

KRSTAŠI SU NAUČILI ŽESTOKU LEKCIJU U FELLUDŽI

i traženja Njegovog zadovoljstva."

„I kada je vođstvo stavljeno u ovakvim rukama, cijeli svijet i njegovi stanovnici će biti ispravno postavljeni. A predavanje zastave vođstva kufru, zabludi i korupciji postaje nemoguće, nakon što su je kupili sa svojom krvlju, dušama i svim onim dragocijenim i vrijednim, što su jeftino potrošili kako bi ova zastava bila preuzeta, ne za njih, nego za Allaha."

„I nakon svega toga, ono postane lako sredstvo za onoga kome Allah želi dobro kako bi postigli Njegovo zadovoljstvo i Njegovu nagradu bez mjere, i postane lako sredstvo za onoga kome Allah želi zlo, kako bi dobili ono što zaslužuju od Njegova srdžbe na osnovu onoga što zna od njihovih skrivenih i tajnih stvari."

Deseto: šehadet odabira, ova mala skupina vjernika je počašćena da njen put bude popločan krvlju njenih sinova od šehida i da njene glavne vođe i osoblje budu na prvim borbenim linijima. I to dokaziva iskrenost sinova ovog džihada i pokaziva njihovu želju i odlučnost za ostvarivanje onoga što zahtjeva tevhid, ʻakida, uz potpunu odanost i iskrenost. A njihova druga radosna vijest jeste da je Allah odabrao među njima one najbolje da se susretnu sa Njim u Njegovo određeno vrijeme i da im bude ispunjeno Njegovo obećanje, pa im je propisao šehadet i velikih uspjeh u onome čemu su se nadali i tražili, pa im je On ispunio obećanje i dao im ono što su tražili.

U takvom stanju su se nalazili njihovi ispravni prethodnici koji su žudili za smrću kao što oni koji su iza njih žude za životom. Šehadet je bila njihova najveća želja i žurili su ka borbenom polju volјeći borbu na Allahovom putu. A postotak ashaba koji su postigli šehadet u ratovima je bio 80%.

Više od polovine šehida muhadžira i ensarija je postiglo šehadet u bici Jemama, [...] I dovoljno nam je da spomenemo da je broj šehida od učača, hafiza Kur'ana i ʻuleme muslimana u to vrijeme – u bici Jemama – bio 300 šehida, a u drugoj predaji stoji da je bilo 500. To znači da je procenat šehida učača u jednoj bici bio od 25% do 45%, a to je vrlo visok procenat.

Oni koji istražuju i čitaju o sahabima ﷺ pronaći će da je jedan od svakih pet umro na postelji, a četvorica su šehidila na poljima džihada. Stoga, nemoj se čuditi brzini ogromnih osvajanja u prvom hidžretskom stoljeću, i njihovoj izdržljivosti i dugom trajanju.

Ovom prilikom vrijedi spomenuti i pohvaliti izdržljivost hrabrih mudžahida, kao i spomenuti jedan mali dio Allahovih ﷻ blagodati prema njima od kerameta, božanske plemenitosti koja ih je okruživala u njihovoj borbi protiv Amerikanca i njihovih saveznika u Felludži, koje im je dalo izdržljivost i snagu u njihovom stanju.

Od toga je da su trećeg dana bitke, nakon žestokog bombardovanja naselja u Felludži, mudžahidi se probudili u noći i vidjeli američka vozila i tenkove na ulicama i putevima. Nakon toga sinovi islama su uz vođstvo brata Ebi ʻAzzama, ʻUmera Hadida, Ebu Nasira el-Libija, Ebul-Harisa (Muhammed Džasim el ʻIsavi), i drugih heroja, ustali i izbacili agresora u okolicu Felludže, a oružje koje su koristili u ovoj bici je bio PKT i Kalašnjikov.

BITKA ZA FELLUDŽU JE OTKRILA LAŽNE MASKE KOJE SU NOSILE RAFIDIJE

Amerikanci su pretrpjeli masakr, sve dok ih mnogo nije pobjeglo iz bitke, sakrivajući se po kućama muslimana. A mudžahidi se nisu usuđivali napasti te kuće, strahujući da ne bi povrijedili muslimane. Ali kada su se uvjerili da se u njima nalaze samo američki vojnici ušli su u njih i pronašli ih kako se u strahu skrivaju pa su ih počeli ubijati kao muhe i bube, a sva zahvala i čast pripadaju samo Allahu.

I nakon nekoliko dana bitke jedan od vođa je predložio bratu 'Umeru Hadidu i bratu Ebil-Harisu Džasimu el 'Isaviju da se obriju i izađu iz Felludže, nakon što im se ukaže siguran put za izlazak, i da otpočnu sa radom izvan njega. Ali ova dva heroja su odbila govoreći: „Tako nam Allaha, nećemo izaći iz nje sve dok se u gradu nalazi jedan izdržljivi muhadžir." Pa su se borili sve dok nisu šehidili. Molimo Allaha Uzvišenog da im se smiluje i da ih primi među Svoje robove šehide.

Od toga je i da su neka braća trpjela žestoku glad koja je trajala nekoliko dana, ali nakon nadanja i ubjeđenja u Allaha ﷻ, uspjeli su pronaći veliku lubenicu. Kada su je otvorili bila je sva crvena i svježa kao nijedna druga. Pojeli su je i to im je pomoglo da danima budu siti, hvaleći Gospodara i diveći se sve dok nisu priznali da na dunjaluku nisu jeli ništa ljepše od nje. A poznato je da nije bila ni sezona ni mjesto za rast lubenice.

Od toga je i da su braća trpjela veliku glad i žeđ, dotle da nisu imali vodu za piće i tako su bili u jako teškom stanju. Na njihovim ustima i usnama su se stvarale gljivice i rane. Pa kad su bili odlučni da pronađu makar nekoliko kapi, ušli su u jednu kuću u kojoj su našli tri spremnika vode koja su stojala u redu jedan do drugog na veoma čudan način. Pa kad su je ugledali začudili su se da u Felludži, pa čak i u Iraku, vide vodu koja se nalazi upakovana na tako lijep i čudan način. Kada su je probali shvatili su da to nije voda sa dunjaluka. I pili su je sve dok nisu žeđ utolili. Nakon toga su se zakleli da nikad prije u životu na dunjaluku nisu pili vodu kao tu.

Od toga je i da je brat iz Polutoka Muhammeda ﷺ pogođen u glavu od snajperskog metka koji je ušao kroz njegovo čelo i izašao kroz potiljak, a komadići njegovog mozga su se rasuli po njegovom desnom ramenu. Njegova braća su požurila da mu pomognu i vraćali su dijelove njegovo mozga na njegovo mjesto, zatim su omotali mjesto rane i ostavili ga. I nakon nekoliko dana se izliječio i danas je živ, samo što sporo priča. Molimo Allaha da primi od njega i njegove braće.

A što se tiče mirisa miska....znaš li ti šta je miris miska?! Veliki broj mudžahida je prenio ove događaje, gdje se kod većine naše braće osjetio prelijep miris miska koji se širio iz tijela šehida i ranjenika, Allah ih sviju primio.

A od toga je i ono što se desilo hrabrom bratu Ebi Talhi el Bejhaniju رحمه الله, koji je zadobio tešku ranu iz koje se širio ugodan miris na svakom mjestu, sve dok se nije proširio po nekim putevima nakon čega su ga osjetila mnoga braća. Nakon toga je preselio kao šehid – takvim ga smatramo a Njegov obračun je kod Allaha.

A od onoga što upućuje na izdržljivost i smirenost jeste ono što su prenijeli mnogi od onih

koji su učestvovali u toj ogromnoj bici, a to je da su čuli zvuke galopirajućih konja i zveket sablji koje se čulo kad god bi bitke postale žestoke. Braća su se često čudila tome, pa su pitali svoju braću ensarije da li blizu Felludže ima konja, pa su ensarije to opovrgnule i potvrdile da u području nema takvih konja. A sva zahvala pripada Allahu, prije i poslije.

Bilježi Ahmed u svom Musnedu i El Hakim u Mustedreku od Ebi Berda ibn Kajsa brata Ebi Musaa da je rekao: „Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: 'Allahu učini da kraj mog ummeta bude pogibijom na Tvom putu, probadanjem i kugom.'"

AMERIČKI PLAĆENICI KAŽNJENI OD STRANE MUDŽAHIDA

Rekao je Uzvišeni: {Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovu putu izginuli! Ne, oni su živi i u obilju su kod Gospodara svoga, radosni zbog onoga što im je Allah od dobrote Svoje dao i veseli zbog onih koji im se još nisu pridružili, za koje nikakva straha neće biti i koji ni za čim neće tugovati} [Aal 'Imran: 169-170].

Živi kao kralj ili umri sa ponosom, jer ako umreš, a tvoja sablja je isukana, tvojom sabljom će ti biti oprošteno.

Ovaj kratak sažetak sadrži u sebi rezultate izdržljivosti, kao i čvrstinu i istrajnost na tlu blagoslovljene Felludže. Uspjeha i ostvarenja je mnogo, od kojih ima velikih koristi, a svako onaj ko razmišlja o događajima i njihovim mjestima, dok je u isto vrijeme pravedan, će shvatiti i razmišljati o njima.

O ummete islama, neprekidno bivaš ranjavan i kritikovan, a tvoja bolest i invalidnost se ne može izliječiti osim sa tevhidom koji je pričvršćen na zastavama džihada. Pa kada ćeš donijeti svoju ispravnu odluku i krenuti u borbu kako bi se oslobodio okova? Bitke se danas neće smiriti niti utišati. Naš Poslanik ﷺ nije volio da izostavi jedinicu koja se bori na Allahovom putu, već je znao da izvodi mnogo napada i vodi džihada cijelo vrijeme.

I podsjećam vas na razgovor između Džibrila ﷺ i Allahovog Poslanika ﷺ nakon bitke El Ahzab kojeg prenosi Buhari pa kaže: „Nakon što je svanulo, Allahov Poslanik ﷺ vratio se u Medinu, a muslimani su ostavili svoje oružje. Kada je nastupilo podne Džibril mu je došao i rekao: 'Zar si odložio oružje?! Tako mi Allaha, meleki još nisu odložili oružje, pa idi sa onima koji su s tobom do plemena Benu Kurejza, a i ja ću se ispred tebe prema njima uputiti da potresem njihove utvrde i ubacim strah u njihova srca.' I tako je Džibril bio sa svojom četom meleka a Allahov Poslanik ﷺ sa svojom četom muhadžira i ensarija ."

Kako možete biti zadovoljni o muslimani da gledate kako vaša braća od sinova vaše vjere bivaju iskušavana sa raznim patnjama, ubijanjem, uništavanjem, a vi se nalazite u sigurnosti u vašim kućama, među svojim porodicama i imecima. Kako to?

„A Allah čini šta hoće, ali većina ljudi ne zna." [Jusuf: 21].

I sva zahvala pripada Allahu, Gospodaru svjetova.

VAŽAN PROGLAS

Ovlaštena komisija je izdala važan proglas vojnicima Islamske države pod naslovom **"Da bi poginuo ko gine s dokazom jasnim i preživio ko živi s dokazom jasnim"**, a u kojem potvrđuje mesa'il (pitanja) u vezi 'akide Islamske države i njenog menhedža. Isto tako odgovara na neke koji su joj pripisali određene govore i izjave, te upozorava ljude da ne govore o Islamskoj državi bez znanja i da joj ne pripisuju govore i vjerovanja bez dokaza. Također, u ovom proglasu Islamska država pojašnjava muslimanima put ehlu-s-sunneta u davanju savjeta njihovim nadređenima, te kako da postupaju u slučajevima nepravde.

Proglas, koji je objavljen u srijedu 21. ša'bana 1438., je počeo sa pojašnjenjem da Islamska država nije uspostavljena osim da širi tevhid i da je njena da'va proširenost da've vjerovjesnika i poslanika ﷺ,i es-selefu-s-saliha iz ovog Ummeta, kao i onih koji su na njihovoj uputi od imama upute i hajra, te potvrđuje da je ona uspostavljena na istom onom na čemu je uspostavljena Država nedždijske blagoslovljene da've od sljedbenika imama obnovitelja Muhammeda ibn 'Abdil-Vehhaba et-Temimija ﵀.

Islamska država ostaje na svom menhedžu i nije ništa promijenila...niti je izmijenila.. Allahovom blagodati

U proglasu je pojašnjeno da je Islamska država i dalje čvrsto na svojoj 'akidi, nije ništa izmijenila niti promijenila, još od kad je osnovana na rukama šejha Ebu Mus'aba ez-Zerkavija ﵀ i njegove plemenite braće, a nakon njega Država šejha Ebi 'Umera el Bagdadija i njegovog vezira El Muhadžira ﵀, sve do povratka Hilafeta na menhedžu poslanstva pod vođstvom vođe pravovjernih šejha Ebi Bekra el Bagdadija, Allah ga sačuvao. U proglasu Ovlaštene komisije stoji: "Država nije promijenila svoj menhedž. Nije se cjenkala sa svojom vjerom. I njena odlučnost nije popuštala. Umjesto toga, ona je nastavila koračati, nije se mijenjala niti je skrenula sa puta." U proglasu je također potvrđeno da Islamska država javno iskazuje svoju vjeru ne mareći za onim ko je prihvati ili koga razljuti, nego se odnosi prema svima njima na osnovu onoga šta su izabrali, kao što je rekao šejh Ebu Muhammed el 'Adnani, Allah ga primio: "Nećemo moliti ljude da prihvate Allahovu vjeru, Njegov sud i uspostavljanje

Allahovog Šerijata. Onaj ko to prihvati, pa to je Allahov Šerijat, a onaj ko nije zadovoljan s tim i odbije to, zabit ćemo mu facu u zemlju. To je Allahova vjera. Protekfirićemo murtede i odreći ih se. Ispoljavaćemo neprijateljstvo prema mušricima i mrziti ih.”

Govor Islamske države je ono što kaže njen Imam i oni koje on ovlasti ili njen službeni glasnogovornik

I kao odgovor na one koji nastoje da prošire svoje zabludjele govore i vjerovanja, šireći ih među ljude tako što ih pripisuju Islamskoj državi, od sljedbenika guluva ili irdža’, posebno u pitanjima tekfira, kao i onih koji klevete ‘akidu Islamske države i njen menhedž, pa čak i tekfire njene vojnike i njene vođe, na osnovu lažnih govora i vjerovanja koje su pripisali Islamskoj državi ili iz njihovog neznanja o ‘akidi ehlu-s-sunneta ve-l-džema’ata, koju kritikuju svaki put kad se suprostavlja njihovim strastima. Ovlaštena komisija je u svojoj blagoslovljenoj izjavi rekla: “A što se tiče izjava koje iskrivljuju ‘akidu el vela’ ve-l-bera’ i zakopavaju millet Ibrahima ﷺ u šubhama sljedbenika irdža’ (murdžijskog vjerovanja) i tedžehhuma (džehmijskog vjerovanja) kao i govoru sljedbenika guluva (ekstremista u pitanjima tekfira), onih koji iz vjere izlaze brzinom strijele koja prođe kroz svoju metu; Država se odriče njih. I niko nema pravo da priča u njeno ime ili joj pripiše neki govor koji ona nije izrekla, pa njen govor je ono što kaže njen Imam (Allah ga počastio sa tevhidom), i oni koje on ovlasti ili njen službeni glasnogovornik. A što se tiče izmišljanja laži i pričanja na osnovu pretpostavke, to znači govor bez znanja kojeg je Allah ﷻ zabranio.“

Islamska država ne zastaje u tekfiru mušrika i smatra tekfir mušrika jednom od najvećih i najjasnijih osnova (temelja) vjere koju su donijeli poslanici

Ovlaštena komisija je spomenula razne vrste sljedbenika zablude od onih koji izmišljaju laži na Islamsku državu, onih koji joj pripisuju određene stavove koje ne zastupaju njene vođe i vjerovanja koja su odbijena.

Od ovih su oni koji se drže mišljenja irdža’, pripisujući svoje greške i zablude Islamskoj državi, kao što je to da oni „prihvataju islam onoga ko ne tekfiri taguta njegovog naroda“, dok je „[službeni stav Islamske države] da ona tekfiri tavagite i sve one koji ih brane i koji ih ne tekfire, bez izuzetka. Slično tome ima onih koji „smatraju tekfir mušrika mes’elom hafijja (nejasnom) ili hilafijja (razilaženja), stavljajući tako na nju (mes’elu tekfira mušrika) teške prepreke da bi se primijenila, na taj način da treći nakid (poništavač islama) biva u potpunosti i kategorično suspendiran (obustavljen)... A gore od ovoga je to da oni tvrde da je ovo stav Islamske države! Ovo je čista izmišljotina. I bliski i udaljeni znaju da Islamska država (Allah joj dao ponos kroz tevhid) ni za jedan dan nije zastala u tekfiru mušrika i da tekfir mušrika smatra jednom od najvećih i najjasnijih osnova (temelja) vjere, koje se mora poznavati prije poznavanja namaza i drugih feraida (obaveznih djela) koje spadaju u obavezno znanje u vjeri. Također, u njenom proglasu od Glavnog ureda za nadgledanje šerijatskih divana, se nalazi pojašnjenje propisa onoga ko zastane u tekfiru mušrika, 22.08.1437.“

Ono što se u proglasu misli pod izrazom „osnove vjere“ (usul ed-din) su one stvari ‘akide kojima su poslanici ﷺ podučili svoje ljude, npr. one stvari koje su direktno potvrđene sa njihovim poslanicama, što je suprotno od onoga što se misli pod izrazom „osnova vjere“ (asl ed-din), što podrazumijeva ono što je potvrđeno prije nego što su poslanice došle i poslanici ﷺ poslani, kao što je tevhid Allahovog rububijjeta (božanstva) i uluhijjeta (obožavanja).

Isto tako, u ove vrste zablude su oni koji „dozvoljavaju širk tehakuma (parničenja) pred tagutom pod izgovorom nužde, stavljajući to u stanje ikraha (prisile)“, kao i oni koji „odbijaju idžma’ ashaba u vezi tekfirenja et-tavaif el mumteni’a (skupina koje na silu odbijaju primjenjivanje Allahovog Šerijata)“, kao i oni koji „zastaju u tekfiru onih koji glasaju pod izgovorom da oni ne znaju stvarnost izbora“, i oni koji „se ne odriču (bera’) od učenjaka taguta koji pozivaju u činjenje širka“.

U ovom proglasu Ovlaštena komisija je također spomenula drugu vrstu sljedbenika zab-

lude koji kleveću Islamsku državu, optužujući je za određeni stav ili vjerovanje koje je zapravo ‘akida ehlu-s-sunneta ve-l-džema’ata, pa čak je i tekfire zbog toga, zbog toga što se nalaze pod utjecajem bida’ata havaridža i mu’tezila. Ili su klevetali Islamsku državu na osnovu stavova koji nisu od njene ‘akide. Štaviše, to su samo obične laži i izmišljotine, koje su izmislili ovi zabludnici ili stavovi koje su pripisali Islamskoj državi, pokušavajući da Islamsku državu zaodjenu u ogrtač irdža’.

U proglasu piše: „Neki od njih tekfire Državu jer ona ne prihvata novotarski lančani tekfir koje su unovotarile mu’tezile“ i „neki od njih pripisuju Državi da je ona stava da je u zemljama riddeta (el kufr et-tari’ - gdje je kufr novonastala stvar, tj. zemlje koje su bile islamske pa postale nejverničke) asl (osnova) islam, a što je laž na Islamsku državu i čista izmišljotina.“ Zapravo, Islamska država sudi osobi u zemlji el kufr et-tari’ na osnovu onoga što on ispoljava. U proglasu također piše: „tekfire Državu tvrdeći da ona dozvoljava djelo otvorenog kufra radi koristi tokom rata, a slagali su!

Ustvari, otvoreno vjerovanje Islamske države u vezi toga jeste da je otvoreni veliki širk i otvoreni veliki kufr nisu dozvoljeni osim pod ikrahom (prisilom)... I ovo je stav i vjerovanje Islamske države u vezi ovog pitanja. Ali ovi su pogriješili zbog neznanja i njihovog nedostatka razlikovanja između onoga šta je otvoren širk i šta je otvoren kufr i između toga koji su izuzeci koji su dozvoljeni u nuždi, kao što stoji u hadisu Muhammeda ibn Mesleme i drugih.”

Razlikovanje između iskrenog savjetovanja i klevetanja

Proglas Ovlaštene komisije je obavijestio muslimane uopšte o potrebi držanja za metodologiju ehlu-s-sunneta kada se radi o davanju savjeta onima koji se nalaze na vlasti, i da se ne smiju slijediti putevi ljudi u zabludi u ovoj stvari – jer oni su oni koji uzimaju svaku grešku ili manu od nekog od emira kako bi klevetali mudžahide, proširili strah među muslimane i odvratili ih od borbe protiv neprijatelja vjere, pa čak i pozivaju ih na pasivne veze sa mušricima! U proglasu se spominje da oni koji počine ova odvratna djela samo slijede put onih koji su izašli protiv ‘Usmana ﵁, tvrdeći da žele pomirenje, suglasnost sa Sunnetom i brigu za Ummet.

U vezi ovoga, Ovlaštena komisija je rekla: „A što se tiče onih koji tvrde da daju iskreni savjet emirima, dok ih u isto vrijeme kritikuju, kleveću, šire laži i frustriraju na način koji samo raduje kafire, murtedde i munafike, onda je takav onaj ko je uradio suprotno onome što je u Knjizi i suprotno Sunnetu, i zalutao je sa puta Selefa u davanju iskrenog savjeta emirima. Enes ibn Malik je rekao: „Naši stariji od ashaba Allahovog Poslanika ﷺ su nam zabranili, govoreći: ‘Nemojte vrijeđati vaše emire, nemojte ih varati i nemojte ih mrziti, nego se bojte Allaha i budite strpljivi, jer stvar je blizu.’“

U proglasu se navodi: „Zar odmetnik neće razmisliti o naredbi Allahova Poslanika ﷺ da se bude strpljiv sa emirima, bilo da se radi o beduinima ili abesinijskim robovima, bilo da su ispravni ili razuzdani, bilo da daju sebi prednost u nekim od prolaznih dunjalučkih stvari; ili da narede nešto da bi se prihvatio status onih koji su na vlasti, pokoravajući im se u onome što je dobro.“

I upozorila je one koje su njihove duše prevarile, što su im pogrešno prikazali istinom, a ono što je loše ispravnim, nastavljajući u svojoj zabludi, tako što je rekla: „I zar neće razmisliti o tome kako Selef opisuje onoga ko ružno govori o emiru, da je on od licemjera i novotara? A poznato je da ružan govor (klevetanje) nije od iskrenog savjeta za ono što je dobro, niti je odricanje od onoga što je loše. Štaviše, to je samo uvreda, podlost, kleveta, širenje loših primjera i prikrivanje dobrih kvaliteta. I nije ono što su neke duše koje im naređuju zlo predstavile razumnim da je ovo klevetanje herojski čin, ovo ponižavanje hrabrost, ovo ogovaranje je objava istine, i da je ovo razdvajanje redova suprotno nepravdi (tiraniji) – tražimo Allahovu pomoć od takvih misli.“

Ovaj proglas kompletira serije proglasa i izjava koje je izdala Ovlaštena komisija i njen Glavni ured za nadgledanje šerijatskih divana u cilju pojašnjavanja svih vrsta nejasnoća u vezi ‘akide Islamske države i njenog menhedža, a posebno onih stvari o kojima mnogo ljudi priča bez znanja, praveći greške i stvarajući zabunu.

PRAVO KUR'ĀNA
NAD SLJEDBENICIMA IMANA

Burejda el Eslemī رضي الله عنه prenosi da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Ko bude učio Kur'an, proučavao ga i radio po njemu, na Sudnjem danu će mu biti stavljena na glavu kruna od nura koja će svijetliti kao što svijetli Sunce. Njegovi roditelji bit će zaogrnuti s dva ogrtača, pa će reći: 'Zašto li smo ovako obučeni?' Biće im kazano: 'Zato što je vaše dijete stalno bilo uz Kur'an'."

Bilježe Imam El Hakim i drugi

VJEROVANJE U NJEGA

Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo."

[El Bekara: 136]

RAD PO NJEMU

En-Navās Ibn Semʿān رضي الله عنه je rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika ﷺ da je rekao: "Na Sudnji dan će doći Kur'an i oni koji su radili po njemu pa će ih predvoditi sure El Bekara i Alu ʿImran i zauzimaće se za njih."

Bilježi Muslim

NAUČI I PODUČAVA

Prenosi ʿOsman ibn ʿAffan رضي الله عنه da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Najbolji među vama je onaj ko uči Kur'an i ko drugog podučava."

Bilježi Buhari

RAZMIŠLJANJE O NJEMU

Aḷḷāh ﷻ je rekao: {A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti.}

[En-Nisā: 82]

SUĐENJE PO NJEMU

Aḷḷāh ﷻ je rekao: {I sudi im prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allah objavljuje. A ako ne pristaju, ti onda znaj da Allah želi da ih zbog nekih grijehova njihovih kazni. A mnogi ljudi su, zaista, nevjernici.} [El Māida: 49]

HIFZANJE (PAMĆENJE)

ʿAbdullāh Ibn ʿAmru Ibn El-ʿĀs رضي الله عنهما je rekao: "Alahov Poslanik ﷺ je rekao: "Učaču Kur'ana će biti rečeno: 'Uči i penji se; uči lijepo i pravilno kao što si na dunjaluku učio, tvoje mjesto u Džennetu će biti tamo gdje proučiš posljednji ajet.'"

Bilježe Ebu Davud i Tirmizi

RECITIRANJE (ČITANJE)

Ebu Umama رضي الله عنه je rekao: "Učite Kur'an, jer će, uistinu on (Kur'an) doći na Sudnji dan kao šefadžija (zagovornik) onima koji ga budu učili."

Bilježi Muslim

LIJEČENJE SA NJIM

Aḷḷāh ﷻ je rekao: {Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast.}

[El Isrā: 82]

PAŽLJIVO SLUŠANJE

Aḷḷāh ﷻ je rekao: {A kad se uči Kur'an, vi ga slušajte i šutite da biste bili pomilovani.}

[El Aʿrāf: 204]

القرآن الكريم

Budi ona koja *POMAŽE*, a ne ona koja odmaže

U ratnim okolnostima, vremenima fitne i poteškoća, povećavaju se brige a srca do grkljana stižu, tako da među ljudima ima onih koje Allah učvrsti sa njihovim imanom i uljepša njihovo mišljenje o Njemu, kao što ima onih koji dožive poraz pa se vrate svojim stopama, okrenu se od svoje vjere i pobjegnu okrećući leđa, izdajući svoju braću. Štaviše, vidimo da mnogima od njih nije dovoljno to što su doživjeli poraz pa rade sve da taj poraz prebace na druge, a zatim ga prošire na sve muslimane i tako olakšavaju posao njihovim neprijateljima i nastoje da zastrašivaju muslimane sa njima, i na taj način ih odvraćaju od borbe protiv njihovih neprijatelja i sukoba sa njima.

Poznato je da je to od djela munafika, koji šire taj lažni govor među one sa slabim imanom i krhkim jekinom, od žena i muškaraca. Pa što se tiče muškaraca poznato je da je njihova uloga da šire i prenose govor koji je izrečen, ali što se tiče žena, kod njih je problem u tome što one ovaj govora irdžafa (lažni govor) prenose iz kuća munafika i iz njihovih usta u kuće svoje porodice, i na taj način upadne u ono što rade munafici odakle se nada i ne nada.

Irdžaf je djelo munafika

Irdžaf je lažan govor koji se širi radi stvaranje fitne i nereda. Rekao je El Kurtubi u svom tefsiru: „Irdžaf je izazivanje fitne i širenje laži i zablude radi stvaranja rastuživanja.“

Uzvišeni Allah je upozorio na irdžaf i one koji se bave njim na mnogo mjesta u Plemenitom Kur'anu: {Allah dobro zna one među vama koji su druge zadržavali i prijateljima svojim govorili: “Priključite se nama!” – a samo su neki u boj išli} [El Ahzab: 18]. I također je rekao: {Ako se licemjeri i oni čija su srca bolesna i oni koji po Medini šire laži – ne okane toga, Mi ćemo ti vlast nad njima prokleti neka su! Gdje god da se nađu, neka budu uhvaćeni i ubijeni} [El Ahzab: 60-61]. Rekao je El Džasas u Ahkam el Kur'an: „U ovom ajetu se nalazi dokaz da onaj ko se bavi irdžafom rastužujući i vrijeđajući s tim vjernike, zaslužuje da se kazni i progoni ako bude uporan u tome i ne prestane s tim, a munafici i oni koji nemaju upute u vjeri, a to su oni čija srca su bolesna i jekin im je slab, su lagali i izmišljali da se kafiri i mušrici okupljaju, i tako su ih pomagali prenoseći to vjernicima, pa su uveličavali stvar kafira sa tim i zastrašivali ih, pa je Uzvišeni Allah objavio ovo u vezi njih i obavijestio da oni zaslužuju da se progone i ubiju, ako ne prestanu sa tim. I Uzvišeni je obavijestio da je to Allahov Sunnet i put kojeg je naredio i koji se mora slijediti.“

NEKE BUDALE KOJE SU ZALUTALE PA SE VRATILE U DARUL-KUFR SU POČELE ŠIRITI IRDŽAF

ISTIŠHADI EBU 'OMER EL MASLAVI - SVOJE ZADNJE RIJEČI UPUTIO SVOJOJ ŽENI I REKAO JOJ DA BUDE ČVRSTA

Od opasnosti irdžafa jeste i to što je Uzvišeni Allah upozorio mudžahide da se ne miješaju sa murdžifinima (onima koji šire laži), jer oni slabe redove sa svojim govorom i slabe muslimane sa svojim iznevjeravanjem, kao što je rekao Uzvišeni: {Da su pošli s vama, bili bi vam samo na smetnji i brzo bi među vas smutnju ubacili, a među vama ima i onih koji ih rado slušaju. A Allah zna nasilnike.} [Et-Tevba: 47]. Rekao je Ibn Ishak: "Grupa munafika je pokazivala ka Allahovom Poslaniku ﷺ, a on se spremao za polazak na Tebuk, pa su jedni drugima rekli: 'Zar mislite da je borba protiv Beni-Asfar kao borba između arapa! Tako nam Allaha, kao da vas vidimo zarobljene.' Ovo su rekli kako bi širili laži i zastrašili vjernike."

Vjerovanje u Allahovo određenje i Njegovo obećanje predstavlja štit za ženu vjernicu

Propisi žena u vezi ove stvari su isti kao i propisi muškaraca. Ko od muslimanki upadne u takvo nešto od zastrašivanja svojih ukućana ili drugih od muslimana, te širenja laži i izmišljotina koje slabe srca između njih, takva mora da traži oprost od Allaha od tog grijeha i da popravi svoje vjerovanje u Allahovo određenje, te da dobro razmisli o govoru Uzvišenog Allaha: {Reci: "Dogodiće nam se samo ono što nam Allah odredi, On je Gospodar naš." I neka se vjernici samo u Allaha pouzdaju!} [Et-Tevba: 51]. Kao i o hadisu Allahovog Poslanika ﷺ u kojem je rekao 'Abdullahu ibn 'Abbasu koji je jahao iz njega: "O mladiću, podučiću te riječima: Čuvaj Allaha čuvat će te. Čuvaj Allaha, naći ćeš Ga pred sobom. Znaj za Allaha u izobilju, znat će za tebe u oskudici. Kada moliš, moli od Allaha. A kada pomoć tražiš, traži je od Allaha. Znaj, kada bi se sva stvorenja okupila da ti budu od koristi, neće ti biti od koristi osim onoliko koliko ti je Allah propisao. I znaj, kada bi se sva stvorenja okupila da ti nanesu štetu, neće ti nanijeti štetu osim onoliko koliko ti je Allah odredio. Pera su se podigla a listovi su presušili." [Bilježi Imam Ahmed i Tirmizi].

Kad god žena muslimanka čuje nešto od govora murdžifina (laži i izmišljotine) u vezi moći našeg neprijatelja i njihove pripreme za borbu protiv nas i okupljanja protiv nas u broju i opremi, treba da ispred sebe stavi govor Uzvišenog Allaha u kojem govori o Poslaniku ﷺ i njegovim ashabima, onda kada su se protiv njih okupili mušrici Kurejšije: {One kojima je, kada su im ljudi rekli: "Neprijatelji se okupljaju zbog vas, trebate ih se pričuvati!" – to učvrstilo vjerovanje, pa su rekli: "Dovoljan je nama Allah i divan je On zaštitnik!" I oni su se povratili obasuti Allahovim blagodatima i obiljem, nikakvo ih zlo nije zadesilo i postigli su da Allah bude njima zadovoljan – a Allah je neizmjerno dobar. To vas je samo šejtan plašio pristalicama svojim, i ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici!} [Aal 'Imran: 173-175].

I ovako žena muslimanka treba da odgovori murdžifinima i munaficima, da im odgovori riječima: "Hasbunallahu ve n'ime-l-vekil" (Dovoljan je nama Allah i divan je On zaštitnik), kako bi bila ubijeđena da je Allah dovoljan Svojim robovima, bez obzira kolika je moć njihovih neprijatelja, kao i zbog njenog vjerovanja u to da neće zadesiti nju, njenu porodicu i ostalje ljude osim ono što im je Allah propisao, te da zna da šejtansko zastrašivanje vara njegove sljedbenike, a ne vjernike.

Majka vjernika, Hadidža bint Huvejlid učvrstila Allahovog Poslanika ﷺ

Ovaj vadžib postaje još veći za žene mudžahida i njihove majke i sestre, tako što će im biti oslonac u njihovim kućama i štiti ih od laži i izmišljotina murdžifina i govora munafika, te tako što im neće prenositi govor osim kojim će učvrstiti njihove korake i njihova srca. A od najboljih i najupečatljivih priča žena vjernica u ovom slučaju jeste priča majke vjernika Hadidže onda kada je učvrstila svoga muža, Allahovog Poslanika ﷺ kada je uplašen dotrčao njoj, nakon što mu je prvi put došao Džibril dok se nalazio u pećini. "Pokrijte me, pokrijte me. Pokrili su ga, dok ga strah nije napustio, a onda je ispričao Hadidži slučaj i dodao: 'Bojao sam se za sebe!' -Ne, tako mi Allaha! -reče Hadidža -Allah te neće nikada poniziti i osramotiti, jer ti održavaš rodbinske veze, olakšavaš slabima, udjeljuješ siromasima, gostoljubiv si i pomažeš istinu u svim prilikama." [Muttefekun 'alejhi]. Bila je prva od vjernika koji su ga pomogli i bila je od onih koji su ga pomagali da bude jak, čvrst i odlučan sve dok je Allah nije uzeo sebi. U srcu Allahovog Poslanika ﷺ je ostala ljubav prema njoj koja svjedoči ogromnoj stvari koju je učinila, a o kojoj je on ﷺ rekao: "Ona je povjerovala u mene kad ljudi nisu. Vjerovala mi je kad su me drugi u laž utjerivali." [Bilježi imam Ahmed].

Esma' bint Ebi Bekr uči svoga sina da bude strpljiv i tjera ga ka smrti

Od drugih primjera žena jeste i Esma' bint Ebi Bekr, neka je Allah zadovoljan sa njom i njenim ocem, na dan kada je njen sin, halifa muslimana 'Abdullah ibn ez-Zubejr bio opkoljen u Mekki od strane vojske bugata koju je predvodio Hadždžadž es-Sekafi, pa je došao kod nje da se posavjetuje sa njom u vezi izlaska u borbu protiv njega, nakon što su iskušenja postala žešća, pa joj je rekao: "Ljudi su me napustili, pa čak i moj sin i moja porodica i nije sa mnom ostao osim mali broj onih koji nemaju strpljenja ni koliko je jedan sat a neprijatelj mi nudi sve ono što želim od dunjaluka, pa koje je tvoje mišljenje? Pa je rekla: 'O sinčiću moj, tako mi Allaha, ti sebe znaš najbolje. Pa ako znaš da si na istini i pozivaš ka njoj onda kreni ka njoj, pa tvoji drugovi preselili na njoj i ne dozvoli da dječaci Beni Umejje dođu do tvoje glave pa da se igraju sa njom. A ako želiš dunjaluk, onda si ti uistinu loš rob, doveo si sebe u propast i doveo si u propast one koji budu ubijeni sa tobom. A ako kažeš: 'Bio sam na istini, pa kad su moji drugovi popustili postao sam slab', pa to nije put slobodnog čovjeka niti onog od vjere. Koliko dugo ćeš ostati na dunjaluku? Biti ubijen je bolje.'"

A onda joj je vođa pravovjernih prišao i poljubio je u glavu i rekao: „To je, tako mi Allaha, i moje mišljenje, ali sam volio da čujem tvoje mišljenje. Tako da si mi sa svojim povećala mišljenjem pojačala moje. Vidi, majko, ja ću danas biti ubijen. Nemoj tugovati već prepusti stvar Allahu." Ibn ez-Zubejr se okrenuo od nje i rekao: „Uistinu kada znam da je došao moje dan, ja strpljivo umrem, a samo slobodan čovjek zna kad njegov dan nastupi; dok neki od njih, kad saznaju oni poriču."

I njegova majka ﵂ je čula njegov govor pa je rekla: "Tako mi Allaha, bićeš strpljiv, in šaa' Allah, tvoji očevi su Ebu Bekr i Ez-Zubejr, a tvoja majka je Safijja bint 'Abdul-Muttalib."

Ovako treba da bude stanje žene vjernice sa njenim mužem, kao i majke vjernice sa njenim sinom, i da korača svojim putem vodeći džihad protiv Allahovih neprijatelja i izvršava ono što mu je naredio njegov Gospodar, a njoj pripada dio nagrade njegovih djela, biiznillah.

RAFIDIJE EL ISNA 'AŠERIJJE
(DVANAESTI RAFIDIJA)

OD NEPOSTOJEĆEG IMAMA
DO VOĐSTVA TAVAGITA

4. DIO SERIJALA
"USPOSTAVLJANJE ISLAMSKE DRŽAVE"

U prošlom dijelu ovog serijala, bacili smo kratak pogled na historiju i porijeklo rafidijske vjere koja se temelji na lažnoj teoriji "božanstveni imamet" kao i teorije koje su proizašle iz toga, kao što su "vasijja" i "nass", zatim "tekijja", "bada", "gajba" i "radža", te druge kafirske novotarije i praznovjerja.

U ovim dijelovima ćemo, Allahovom dozvolom, pokušati objasniti kako su rafidije bile primorane da se igraju sa teorijom "božanstvenog imameta" koju su učinili uslovom za uspostavljanje Islamske države, te kako su na to dodavali izmjenu za izmjenom sve dok nisu došli do teorije "vilajeti el fakih", koja je uništila temelje njihovih izvornih teorija, i na kojoj je osnovan današnji mušrički Iran, te koju nastoje da prošire širom muslimanskih zemalja.

U poređenju sa rafidijskim tvrdnjama da je njihova vjera objava sa nebesa koja je došla preko Allahovog Poslanika ﷺ i da im je došla u fazama preko 'Alija ibn Ebi Taliba ؓ i njegovih sinova, i koju su čak i oni zapisali na papirima i prenijeli među ljude, većina istraživača i ispitivača zaključuju da je ova vjera napisana od strane ra-

MUŠRIČKI HRAM HASANA EL 'ASKERIJA NAKON GAĐANJA OD STRANE MUDŽAHIDA

fidijskih učenjaka nakon smrti svih onih kojima oni pripisuju imamet i nepogrešivost od sinova 'Alija ﷺ, i njihovog ulaska u kako oni to nazivaju "doba izostanka", što znači izostanak njihovog 12-og imama, kojeg su oni izmislili zato što on ne postoji, kako bi ukrpili svoju poderanu odjeću i pojačali svoju porušenu zgradu.

Međutim, rafidije nisu bile zadovoljne sa utvrđivanjem nepogrešivosti "nassa" za poziciju imameta, kojeg su koristili kao izgovor za tvrdnju neispravnosti svih halifa Allahovog Poslanika ﷺ, počinjući od Ebu Bekra es-Siddika ﷺ, te da bi opravdali svoju pobunu protiv njih i tekfirenje njih. Štaviše, okrenuli su se ka muslimanskim masama, zahtijevajući od njih da daju beju'u njihovim imamima i da uđu u njihovu odbijačku vjeru kako bi postali muslimani.

Od najvažnijih stvari sa kojima su počeli jeste pitanje imameta. Tako su ga učinili jednim od temelja vjere, na taj način da onaj ko ne poznaje imama njihovog vremena i ne dadne mu beju'u, nema imana, i zbog toga između njih su se desila razilaženja o imanu nekih od vodećih ashaba od njihovih imama kada su umrli tokom perioda u kojem je došlo do razilaženja u odabiru imama.

Ono što je još više ograničilo sljedbenike njihove vjere jeste njihov govor da sve što je povezano sa pozicijom imameta dolazi do zastoja, uključujući propise kao što je sudstvo i izvršavanje hududa, hisbe, džihada, džumu'e i drugih, jer ne bi bilo ispravno izvršavati ove stvari osim onaj ko je proglašen imamom ili kojeg imam odredi za to, i oni su im zabranili da se sude pred onima koje oni nazivaju "nepravednim imamima", te da se ne bore iza njih i da ne klanjaju džumu'u iza njih i da im ne daju zekat.

Njihova zabluda je čak došla do propisivanje propisa, pa su zabranili svojim sljedbenicima da uzimaju direktno iz Allahove Knjige ili Sunneta Allahovog Poslanika ﷺ, i obavezali ih da propise uzimaju isključivo od "imama", te su tvrdili da je govor njihovih imama "govor Kur'ana", suprotno onome što nazivaju "tihi Kur'an", koji se nalazi u knjigama i grudima muslimana. Zatim je stvar otišla još dalje onda kada su se suprotstavili tome da je sa smrću Poslanika ﷺ prekinuto propisivanje propisa, tvrdeći da je on posebno odredio svoje ukućane da propisuju mnoge propise koji se nisu ni desili u njegovo vrijeme i stoga nije bilo potrebno da on priča o njima, i da sve ono što je pripisano njihovim imamima od riječi i djela je ustvari ono što su oni naslijedili od znanja poslanstva. Štaviše, skrenuli su još više nakon toga i tvrdili da njihovi imami primaju objavu od Allaha ﷻ, čineći njihove riječi božanstvenom objavom koju uključuju u ono što nazivaju "sunnet" u usul el fikhu, tako da su zabranili idžtihad u vjeri, i smatrali su da svako onaj ko mimo imama daje

fetve jeste tagut koji donosi zakone i sudi mimo Allahove Knjige.

I nisu prestali ograničavati tefsir Kur'ana i Sunneta na ono što je pripisano njihovim imamima od izjava, kao niti objašnjavanje dva prenesena teksta sa skrivenim objašnjenjima. Štaviše, njihovi pokvareni jezici su se protegli do toga da su lagali i izobličavali same tekstove, na taj način da nije bilo vjerodostojne predaje u Sunnetu osim one koja se slagala sa njihovim mezhebom, sagrađana na izjavi koja je lažno pripisana Dža'feru (Es-Sadiku): "Ko god se suprostavi masama taj je upućen", a ono što misle pod masama jeste ehlu-s-sunnet ve-l-džema'at. Čak su porekli vjerodostojnost Kur'ana, tvrdeći da su ashabi Allahovog Poslanika ﷺ iskrivili njegove ajete i uklonili jasne ajete koji su spominjali imamet 'Alija ﵁ i njegovu porodicu, kao i tvrdeći da su uklonili iz njega ono što je bilo od proklinjanja Ebu Bekra, 'Umera i Beni Umejje, i sve drugo što se ne nalzi u njihovom lažnom mezhebu i kafirskoj vjeri. Zatim su svojim imamima pripisali mushaf, drugačiji od onog koji se nalazi u rukama ljudi, i kao rezultat toga, imali su monopol nad dva objavljena izvora, Kur'an i Sunnet, nakon što su uzeli sva prava u njihovom tumačenju i pojašnjavanju propisa u njima.

RAFIDIJSKI TAVAGITI PODUČAVAJU SVOJE SLJEDBENIKE ŠIRKU

Na vrhu činjenja ljudske vjere isključivo onom koja je u skladu sa imamima, povezali su svoje ovosvjetske poslove sa njima propagirajući širk pokornosti njima među svojim sljedbenicima i podstičući ih da od njihovih imama traže pomoć i da dozivaju njih, te da im se približavaju tako što će žrtvovati za njih i klesti se u njih, te tražiti blagoslov od njihovih kaburova i od onoga što je ostalo od njihovih ostataka i tragova, koje im može donijeti novac i potomstvo, ili ih izliječiti od bolesti – kao što tvrde – i sve to u okviru usklađene i sveobuhvatne operacije da ljude uvedu u svoj kamp i da ih ubrzaju ka njihovom mezhebu.

Stvari koje smo spomenuli u vezi izgradnje njihove cijele vjere na temelju imameta su dovoljni i stoga nije potrebno navoditi više primjera radi njenog pojašenjenja, imajući na umu da njihova praznovjerna i ljudski napravljena vjera je puna takvih čudnih stvari.

Od "božanstvenog imameta" do imamovog zamjenika

Rafidije se nisu sramile u mijenjanju njihove vjere kad je riječ o imametu u nekoliko navrata tokom perioda od oko dva stoljeća. Međutim, najsramotnija faza kroz koju su prošli jeste onda kada je njihov 11 imam, El Hasan (El 'Askeri) Ibn 'Ali (El Hadi) umro bez ostavljanja nasljednika, a to se desilo u polovini trećeg stoljeća nakon Hidžre. I kako bi njihova teorija preživjela, oni su izmis-

lili priču o rođenju sina koji pripada El Hasanu (El 'Askeri) od rimske robinje, i tvrdili su da ga je njegova majka sakrila kako bi ga zaštitila od vladara sve dok ne poraste. Nakon toga, izmijenili su svoju priču i rekli da su se njegovi neprijatelji spotakli na njega kad je bio dječak nakon čega se sakrio od njih u tunelu u gradu Samerra u Iraku.

Kada se priča o njegovom skrivanju proširila, i njegovi sljedbenici počeli da sve više pitaju gdje se on nalazi, zahtijevajući da ga vide kako bi uzeli svoju vjeru od njega, lažljive varalice su tvrdili da se on krije od ljudi i da je prekriven od njihovog pogleda, i da ga zbog toga ne može prepoznati niko drugi sem njegov zamjenik 'Usman ibn Sa'id el 'Umri, koji je za njih izmislio poruke za koje tvrdi da ih je napisao pretpostavljeni Mehdi u kojima piše da njega postave za njegovog zamjenika kako bi odgovarao na pitanja ljudi, prenoseći im znanje od imama i skupljajući od njih humus – ono zadnje ali najvažnije što ćemo vidjeti kasnije.

Pojavljivanje zamjenika 12-og imama, Muhammeda (El Mehdija) ibn el Hasana (El 'Askerija), obilježilo je kraj dobar u kojem su rafidije poznavale imame, i tako je počelo doba el gajba a ova faza je nazvana el gajba es-sugra, zbog prisutnosti zamjenika koji su bili poznati imamu, a koji će zauzeti njihove pozicije i očuvati za rafidije tavagite njihovu lažnu teoriju i pokvarene temelje.

Faza el gajb es-sugra je trajala 70 godina, sa uzastopnim mijenjanjem tri zamjenika tog perioda, od kojih je najistaknutiji nakon El 'Umrija bio njegov sin Muhammed (navodimo da se zamjeništvo naslijeđivalo sa oca na sina kao i pozicija imameta), koji je ostao na svojoj poziciji 40 godina nakon čega ga je naslijedio El Husejin en-Nevbahti, a nakon njega 'Ali el Masiri, čijom je smrći – 329. h.g. – okončana ta faza, posebno što su nakon njegove smrti počeli osjećati da laž el gajba es-sugra i prisutnost imama u skrivenom mjestu neće više prevariti nikoga, dodajući tome da je broj godina koliko može živjeti jedna osoba već prešao.

Nakon toga, počela je faza el gajba el kubra, tokom koje su zabranili da se iko upušta u razmišljanje o njenoj istinskoj prirodi ili da pita o lokaciji imama i vremenu njegovog pojavljivanja. Ovo je trajalo od tog vremena pa sve do danas, tokom čega su rafidije živjele bez vidljivog imama više od 1000 godina. Onda su učenjaci rafidija počeli izmišljati hadise i pripisivati ih svojim imamima, i počeli su napredovati u svojim pokušajima da izbjegnu labirint el gajba kroz nekoliko rezolucija – bez sumnje da vilajeti el fakih u rafidijskom Iranu predstavljaju njihovu posljednju fazu – i zbog ovoga pronalazimo da su tokom ovog perioda sve više spominjali predaje "doba pojavljivanja", a ono što misle pod tim jeste pojavljivanje očekivanog Medija, koji će uspostaviti Islamsku državu i osvetiti se neprijateljima ehlul-bejta (misleći s tim na ehlu-s-sunnije) i proširiti pravdu na zemlji kao što je bila ispunjena sa kufrom i nepravdom, kao što tvrde.

Hiljadu godina zbunjenosti..

Rafidijski tavagiti su postali žrtve svojim zlim djelima, i zamka za "božanstveni imamet" kojeg su podigli zbog muslimana. I vidjeli su da su lanci i lisice, sa kojima su sputavali ljude dugo vrijeme, okovali njihove ruke i vratove, jer stvari koje su bile ograničene samo za imama – kao što je zakonodavstvo, idžtihad, vlast, izvršavanje hududa, borba, skupljanje humusa i zekata, kao i dr.stvari – i koje su branili svakom pojedincu, su sada postale stvari koje su sami sebi zabranili da izvršavaju zbog propisa skrivenog imama, i nemogućnosti da umre i nemogućnosti postavljanja imama nakon njega sada kada su zaključili sa njim svoj lanac od 12 imama, i isto tako zbog poteškoće tvrdnje da on ima zamjenika kao rezultat mnoštva koji će biti iskušani sa vlašću imameta i njihovim financijskim dobicima kako bi ganjali poziciju zamjenika (i tokom perioda četiri prihvaćena zamjenika, zapravo je postojalo 30 zamjenika koje su rafidije odbile i koji su se bavili uzimanjem humusa i zekata u ime odsutnog imama). Ovdje je za njih bilo jako važno da izmisle novu stvar koja će rafidijsku vjeru održati u životu i razviti njihov koncept u "božanstveni imamet".

I tako je rafidijsko vjerovanje teško potreseno tokom ovog perioda, i većina njih je napustila ovu lažnu vjeru u kojoj su pronašli mnoge kontradiktornosti, tako što je sav njihov vjerski i ovosvjetski život ograničen na postojanje imama koji ustvari nije ništa drugo do mit i izmišljena laž. Jedan od lažljivih tavagita, kojeg oni nazivaju „iskreni", je

opisao stanje rafidija na početku perioda el gajba el kubra – koju nazivaju „doba zbunjenosti“ – u svojoj izjavi: „Vidio sam da su mnogi oni od šija, koji se nisu složili sa mnom, postali zbunjeni sa el gajbom, i pojavila im se sumnja u vezi događaja El Kaim (šiitski Mehdi)“, dok je drugi od njihovih tavagita En-Nu’mani rekao: „Koja zbunjenost može biti veća od ove, koja je sve ove ljude izvela iz ove stvari dotle da nije ostalo na njoj osim mali dio?! I to je sve zbog ljudske sumnje.“

„Tevakkufijjini“ i „harakijjini“

Tokom ovog perioda bilo je od velike važnosti razviti teoriju „božanstvenog imameta“ i izmisliti novu teoriju koja se naziva „intiza“ (iščekivanje), čije je objašnjenje kasnije bilo različito, vodeći ka dva glavna stava. Prvi, „tevakkufi“ (suzdržani) trend, je uspostavljen na skrivanje sebe putem tekijje sve dok se skriveni imam ne vrati. Drugi, „haraki“ (aktivni) trend, je uspostavljen na potrebi pripremanje postojećeg stanja radi povratka imama, i to je ostvareno kroz ostvarivanje konsolidacije i pribavljanja snage radi uklanjanja uzroka imamovog straha od neprijatelja kako bi on mogao uspjeti u pojavljivanju, vladanju i uspostavljanju vjere.

Što se tiče tavakkufi trenda, ono je istaklo nedopuštenost pokušaja uspostavljanja “Islamske države” i nedopuštenost slijeđenja svakog onog ko se pojavi u dobu izostanka u ime povratka vlasti ehlul-bejt, a Muhammedu (El Bakiru) su pripisali izjavu: “Ako ijedna zastava bude uzdignuta prije zastave Mehdija, njegov vođa je tagut koji se obožava mimo Allaha, i svaka beja’a prije pojave El Kaima (Mehdija) je beja’a kufra, nifaka i zablude.”

Menhedž “ihbari” je prevladao sljedbenicima ovog trenda, kojeg su oni lažno smatrali sličnim menhedžu ehlul-hadis, a koji brani njihovim učenjacima idžtihad i brani njihovim neznalicama slijepo slijeđenje, te im naređuje da uzimaju samo iz predaja pripisanih njihovim imamima. Oni su otišli u ekstreme lažući na Allahovog Poslanika ﷺ i njegovu porodicu, čak i na njihovog odsutnog Mehdija. Neko bi mogao reći da većina onog što je ubačeno u vjeru rafidija od laži, kufra, mitova i klevetanja islama i onih koji ga se drže, kao i Kur’ana i njegovih nosioca, jeste od djela ihbarijjina. Čak su i nanovo napisali historiju prijašnjih generacija u skladu sa njihovim mišljenjima i vjerovanjima. I tako rafidije – a najistaknutiji od njih ihbarijjini – nisu bile zadovoljne sa samo izgradnjom njihove vjere na lažnim temeljima “božanstvenog imameta”. Štaviše, nanovo su napisali historiju čovječanstva kako bi se ona podudarala sa ovom lažnom teorijom, pa su čak i odredili događaje u budućnosti (upute za budućnost) kako bi se i budućnost podudarala s tim.

Na osnovu ovoga, oni koji pripadaju tavakkufi trendu su sačuvali negativnu poziciju prema svakoj državi koju su rafidije uspostavile u prijašnjim dobima, i porekli ispravnost ovi država koje su osnovane na teorijama “vasijja”, “nass”, nepogrešivost i “intizar”, kao i druge uslove koji nisu postignuti ni od jednog od vladara uprkos njihovom slijeđenju rafidijske vjerem i njhovog vjerovanja u iščekivanje Mehdija, i unatoč tome što su činioci, kojima su opravdali izostanak svoga imama, uklonjeni onda kada su neki od tih kraljeva upitali rafidijske tavagite da zatraže od Mehdija da se pojavi kako mogao preuzeti upravu nad njihovim državama. Oni su to odbili, međutim, pod izgovorom da bi njegova pojava bila zajedno sa znacima koji se još nisu pojavili!

A što se tiče onih koji se drže drugog trenda, oni kojima krutost “intizara” nije odgovarala, unatoč njihovom vjerovanju da ne može biti imama osim sa pojavom njihovog Mehdija, u skladu sa njihovim vjerovanjem u teoriju “božanstvenog imameta” i njegove lažne uslove, suočili su se sa velikim problemom slabosti njihovih izmišljenih teorija i njihovih praznovjernih priča onda kada su se suočili sa argumentima suprotnika. I onda su krenuli da se, zbog pritiska svojih sljedbenika, oslobode okrutnosti “intizara”, naoružavajući sebe sa zabludjelim mentalnim menhedžom mu’tezila i temeljima koje su slijedili u traženju znanja, isprobavajući idžtihad i raspravljajući, kako bi ovi rafidijski tavagiti – koje oni nazivaju “usulijjin” – mogli polako da otvore za sebe vrata za isprobavanje idžtihada, skupljanje sljedbenika i obnavljajući primjenu nekih formi ‘ibadeta koje su bile suspendirane od strane tavakkufijjina u doba el gajbe, kao što je namaz džumu’a, hisba,

RAFIDIJSKI IRAN DANAS USPOSTAVLJA TEORIJU "VILAJETI EL FAKIH"

borba, izvršavanje hududa, pa čak i vođstva, a sve to –naravno – u skladu sa rafidijskom vjerom, a ne u skladu sa islamom.

Teorija "nijabat el fakih" (namjesništvo Fakiha)

Tavagiti usulijjina su uspjeli za sebe otvoriti vrata idžtihada tako što su slomili bravu božanstvenog imamaeta koji je njima zatvorio vrata te odmotavanjem čvora kojeg su stvorili tavagiti ihbarijjina, a koji je povezan sa idejom da svako znanje osim znanja poslanika i imama je samo obično znanje razmišljanja i njihovom zabranom rada u skladu sa takvim znanjem. Tako da su razvili novu teoriju sagrađenu na temelju "opće namjesništvo fakiha" u ime Mehdija, zasnovano na pojašnjenju teksta pripisanog jednom od njihovih imama u kojima on dozvoljava pokornost onome koji poznaje njihove tradicije. Tako da su oni zamjenici Mehdija u ovoj stvari i ničemu drugom, a on (Mehdi) ih upućuje i sprječava ih da griješe, na osnovu teorija mu'tezila "lutf", i nekad se čini da u vremenima potrebe dođe to poništavanja konsenzus kojeg imaju u vezi greške sa izjavom koju on baci među svoje izjave, bilo da je pripisuje nekom poznatom ili nepoznatom.

Osim što u većini slučajeva stvar traženja teorije nijabat el fakih jeste bila da bi se riješio problem skupljanja poreza humus, preko kojeg su učinili obaveznim odbijanje jedne petine njihovog imetka i davanja istog imamu. Nakon toga, ovo obavljanje je stopirano na dug period zbog izostanka imama, tako da za rafidijske tavagite nije bilo opcije osim da za sebe otvore vrata kroz koja će moći od ljudi uzimati novac, pod plaštom da će ga čuvati u svojim blagajnama i koristiti ga za Mehdija kada se pojavi, ili za njegovog zamjenika kako bi ga mogli koristiti i trošiti na ehlul-bejt, kao što tvrde, i radi širenja njihove vjere i povećanja broja njihovih sljedbenika. Pa kada su otvorili jedna od vrata za zamjenika skrivenog imama – a to je stvar humusa – rafidijski tavagiti su potom za sebe dozvolili sve druge stvar korak po korak, do toga da je jedan od pionira tog trenda, njihov šejh El Karaki, rekao: "Povjereni fakih, sakupljač niz fetvi, je pripisan imamu Mehdiju."

I tako su rafidijski tavagiti počeli dozvoljavati poziciju njihovih imama, i počeli naličiti na njih sve više i više, i počeli monopolirati za njih ono što je isključivo za njih (imame), od propisivanje dokaza, idžtihada, sudstva i vođstva, pa su počeli iskorištavati teoriju nijabat el fukaha kako bi stisnuli svoje vođe za dozvoljavanje vođstva, a ako ne to onda će biti tavagiti mušrici i tako su sličili onome što su radili popovi kršćana koji su to radili tokom perioda slabosti odobravajući sebi da propisiju zakone za kraljeve Europe, i tako sebi pripisuju namjesništvo 'Isaa Mesiha.

Od “nijabat el fakih” do “vilajeti el fakih” (vođstvo fakiha)

Safavijska država je vjerovatno od prvih rafidijskih država u kojima su rafidije uspjele da sprovedu svoj autoritet kao zamjenici pretpostavljenog Mehdija, u čemu je Tahmasib ibn Isma’il es-Safavi pripisao autoritet jednom od njih – El Karaki – kako bi vladao kao zamjenik Mehdija, osiguravajući njemu autoritet za upravljanje poslovima Perzije, oduzimajući s tim legitimnost ispred očiju rafidija, koje je namamio u svoje redove protiv svojih neprijatelja Osmanlija, kao i ispred očiju svojih vojnika i pristalica od safavija kizlibašijja batinijja.

RAFIDIJSKI TAVAGITI TVRDE DA VLADAJU NA MJESTU MEHDIJA

Ali njihovo propisivanje ovog ovlašćenja “nuvvabeta El Mehdija” za njihove vođe nije čvrsto uspostavljeno kao zakon, prvo zbog kraljeva koji su izbjegavali ovo pitanje, kao i zbog rasprave oko izvora teorije nijaba el fakih sa ihbarijjinima, koji se nikad nisu pokorili svojoj braći usulijjinima, i koji nikad nisu prihvatili njihovo imenovanje za njihovog Mehdija. I unatoč tome, utjecaj rafidijskih tavagita se nastavio povećavati između njihovih sljedbenika. Nakon toga ostvarili su snagu, sa kojom su mogli da izdrže period da stave pritisak na svoje vođe, kao što su prije učinili sa njihovim Šahsom el Kadžarijjinom sve do kraja njegove vlasti, nadajući se poboljšanju odnosa između njih i vođa, jer se među rafidijskim tavagitima pojavio snažni trend koji je najavio da vlast mora biti direktno u njihovim rukama, a onda će oni dati tio nje onome kome žele od ljudi – što je suprotno da je dijele sa vladarima – i tako da nisu ostvarili od toga osim skrbništvo nad vjerskim propisima.

I tako je i bilo, i nakon što su rafidije i njihovi tavagiti stisli svoj obruč snage na način da su koristili teoriju božanstvenog imameta i njegovih uslova, kao i teorije gajba i intizar, počeli su javno tvrditi, sa tihim glasom, nužnost pregledanja ovih lažnih teorija, ili najmanje stvaranja vrata kroz koja je njima dozvoljeno uspostavljanje država i vlada, i raspuštanje pitanja rasprave, i čuvanje bojnih polja, i izvršavanje hududa, i sakupljanje humusa i zekata, i drugo koje je velike važnosti za njihova društva, govoreći da su unaprijedili svoju novu teoriju koje se razvila da bude uspostavljena na njihovoj posljednjoj tagutskoj državi, Allahovom dozvolom, a to je mušrička država Iran protiv koje se Islamska država danas bori, a koja se drži teorije “vilajeti el fakih”.

A u slijedećem dijelu ovog serijala ćemo – Allahovom dozvolom – pričati o ovoj teoriji i njenoj stvarnosti danas, koja se nastoji uspostaviti na rukama tavagita Irana. Molimo Allaha da nas poduči onome što će nam koristiti i da nam dozvoli da nam koristi ono što smo naučili, i da nas uputi na pravi put. A sva zahvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova.

Kada džihad postaje stroga obaveza?

Ako neprijatelj napadne na Darul-Islam

Rekao je imam Ibn Tejmijje r prenoseći idžma'a o obaveznosti džihada u ovom stanju: "A što se tiče odbrambene borbe, to je najžešća vrsta odbijanja agresije na čast i vjeru koja je obavezna po idžma'u. To je agresorski neprijatelj koji kvari vjeru i pravi nered na dunjaluku. Nakon imana, nema ništa obaveznije od njegovog odbijanja. U tome nema šartova (uslova), nego se odbija na svaki način" [El Fetava el Kubra].

Kada imam mobilizira svoje podanike

{O vjernici, zašto ste neki oklijevali kada vam je bilo rečeno: "Krenite u borbu na Allahovu putu!", kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je draži život na ovome svijetu od onoga svijeta? A uživanje na ovome svijetu, prema onome na onome svijetu, nije ništa.} [Et-Tevba: 38]

Kada se sukobe dvije vojske džihad postaje stroga obaveza na onog ko je prisutan

{O vjernici, kada se s nevjernicima sukobite, a njih nastupa mnogo, leđa im ne okrećite; onaj ko im tada leđa okrene – osim onog koji se povuče s namjerom da se ponovo bori ili drugoj četi pristupi – vratiće se natovaren Allahovom srdžbom; prebivalište njegovo biće Džehennem, a užasno je on boravište.} [El Enfal: 15-16]

Kazna za one koji ne kreću u boj

- Imam ima pravo da ih kazni
- Poniženje i sramota na dunjaluku
- Allah će ih zamijeniti sa drugim narodom
- Allah će ih na nesnosne muke staviti

{Ako ne budete u boj išli, On će vas na nesnosne muke staviti i drugim će vas narodom zamijeniti, a vi Mu nećete nimalo nauditi. A Allah sve može.}
[Et-Tevba: 39]

Među vjernicima ima ljudina

Ebu Sabah el Muhadžir

Mladić iz Malezije, strpljiv i čvrst na putu džihada sve dok nije postigao šehadet, smatramo ga takvim a njegov obračun je kod Allaha. Bio je poznat među svojom braćom po blagosti i milosti i nije žudio za dunjalukom. Bio je od onih koji su noći provodili u namazu, a dane u postu. Mnogo je učio Kur'an i hifzao ga, te razmišljao o njemu. Takav je bio njegov svakodevni život u zemlji džihada. Stalno je bio pri ruci svojoj braći, pogotovo kad bi se radilo o kuhanju i drugim stvarima. I u svakoj bi prilici spominjao i veličao Milostivog. Ovako je radio sve dok nije počašćen šehadetom. Bio je lijepog i milog ahlaka prema muslimanima, zbog čega je bio omiljen među svojom braćom. Također je bio žestok i pun mržnje prema kafirima, zbog čega je bio tražen od strane neprijatelja. Njegova snažna odlučnost i žestina je zastrašivala redove mudžrima tagutske vlade u njegovoj državi.

EBU SABAH (ALLAH GA PRIMIO) SE PRIDRUŽIO MUDŽAHIDIMA U ISTOČNOJ AZIJI KOJI SU DALI PRISEGU HALIFI

Kada je čuo poziv za džihad, brat se odazvao pozivu Allaha i Njegova Poslanika i 2006. godine je učinio hidžru u Filipine, gdje se pridružio redovima mudžahida u islamskom pokretu “Ebu Sejjaf”, a koji je u to vrijeme bio pod vođstvom šejha El Kafazija Džendželanija, Allah ga primio, zajedno sa braćom iz Indonezije i Malezije. Borio se s njima kratko vrijeme. Nakon toga se vratio u svoju zemlju, a onda u svoje rodno mjesto, noseći u svojim prsima ‘akidu džihada sa čvrstom odlučnošću da u tom mjestu otvori džihadsko bojno polje. Ali Allah je odredio da bude uhapšen od strane taguta Malezije, nakon čega je stavljen u zatvor. Ovaj lav je, čvrst i strpljiv, proveo dvije godine u zatvoru, bez obzira na spletke i planove neprijatelja od učenjaka zla koji pozivaju u vatru i ostavljanje svijetlog puta džihada. Kao i od onih izdajnika koji su krenuli putem džihada a onda se vratili i otpali. Brat je bio saburljiv i čvrst. A spletke i iskušenja od neprijatelja su samo njegov iman i jekin povećali. U zatvoru je provodio vrijeme u ‘ibadetu i traženju znanja, zajedno sa braćom mudžahidima koji su bili zatvoreni sa njim. Jedni druge su podsticali i savjetovali na sabur i izdržljivost i stalno je dovio Allahu da ga vrati u redove mudžahida.

2008. godine brat je izašao iz zatvora, ali malezijska tagutska vlada ga je i dalje pratila gdje god se nalazio. Međutim, brat nije očajavao niti se predavao u tome da se pridruži redovima mudžahida, sve dok ga Allah nije počastio sa hidžrom, pa je po drugi put učinio hidžru u Filipine, tačnije 2011. godine. I kada je tagutska malezijska vlada saznala da je brat stigao u Filipine, bili su mnogo isfrustrirani i ljuti, nakon čega je učestvovala u borbi protiv muhadžira i mudžahida tamo, zajedno sa krstaškom filipinskom vladom. I bez obzira koliko neprijatelji zadaju muke mudžahidima, oni su i dalje strpljivi i uvjereni u Allahovo obećanje i to im samo još više povećava ljubav prema njihovoj braći

VOJNICI HILAFETA U ISTOČNOJ AZIJI TRENIRAJU KAKO BI SE SUKOBILI SA KAFIRIMA

mudžahidima i mržnju prema njihovim neprijateljima kafirima.

Nakon dugo vremena džihada, iskušenja i belaja, došla im je bušra (radosna vijest), uspostavljanja Islamske države, a to je nada i san muslimana kojeg je Allah ispunio. Hilafet, koji je dugo vrijeme bio izgubljen, a kojeg su brat i njegova braća mudžahidi iščekivali u Filipinima i drugim zemljama. I požurili su da se pridruže toj blagoslovljenoj karavani. On i njegova braća mudžahidi od ensarija i muhadžira su 2014. godine dali prisegu halifi. Kada je krstaška filipinska vlada saznala za tu skupinu, te da se vojska Hilafeta uputila u to područje, vlada je proglasila rat protiv nje, želeći da je iskorijeni i ugasi njeno svijetlo. Ali brat i mudžahidi su bili čvrsti, strpljivi i izvršili prisegu datu Hilafetu. Nisu se vraćali niti su bili uzdrmani. Brat je podsticao svoju braću mudžahide na strpljivost i izdržljivost u iskušenjima i belajima, te napuštanje dunjaluka i ljubav prema Ahiretu. Allah ih je iskušao sa lijepim iskušenjem, neki od braće su poginuli a neki su ostali čekati i ništa nisu izmijenili, bez obzira na spletke i planiranja neprijatelja od krstaša i munafika.

Ebu Sabah je učestvovao u mnogim bitkama na Filipinima, od toga je i bitka na otoku Džolo Solo, bitka u području Mindenao, te bitka u području Basilan. Brat je također stalno pozivao braću mudžahide da se ujedine pod jednu zastavu, a to je zastava Hilafeta. I zbog toga je Ebu Sabah 2016. godine, zajedno sa muhadžirima iz Malezije i Indonezije osnovao vojnu jedinicu "Ketiba el Muhadžirin", koja je po drugi put dala prisegu halifi muslimana, a nakon čega se pridružila redovima mudžahida pod vođstvom glavnog emira kojeg je Islamska država odredila za njihovog vođu i upravitelja, šejha Ebi ʿAbdullaha el-Basilanija, Allah ga sačuvao.

A u ševvalu 1438. odvila se žestoka btka između vojnika Milostivog i vojnika šejtana na otoku Basilan koja je trajala mjesec dana, pod vođstvom šejha Ebi ʿAbdillaha. Jednog dana, Ebu Sabah se probudio vrlo rano, i kao što inače radi, brat je pomagao svojoj braći u pripremi hrane. I kada je hrana bila spremna, brat je čuo zvuk broda. Kada je izašao ugledao je dva ratna broda tipa OVI-10 koji su se kretali ka njihovim pozicijama. Brat je požurio da uzme oružje a zatim je potrčao prema neprijateljima, kao što lav trči prema svom plijenu, zatim je zatekbirao i napao brod i odvila se bitka između njih. I Allah je odredio da brod ispali raketu koja je eksplodirala blizu mjesta gdje se brat nalazio nakon čega je pogođen lijepim iskušenjem. Brat je pao na zemlju i kad su njegova braća vidjela to, potrčala su da mu pomognu, ali brat je već preselio. Otišao je u Vječnu kuću, ostavljajući prolazni dunjaluk. Brat je šehidio mjesec dana nakon što se oženio. Allah je njegovu smrt učinio vatrom za mušrike i svjetlom za njegovu braću mudžahide.

{Oni koji ne vjeruju troše imanja svoja da bi od Allahova puta odvraćali. Oni će ih, sigurno, utrošiti, zatim će, zbog toga, žaliti i na kraju će pobijeđeni biti. A oni koji ne budu vjerovali – u Džehennem će biti potjerani,} [El Enfal: 36]

1000

dana krstaških zračnih napada protiv **Islamske države**

15.6

miliona dolara
košta 1000 dana zračnih napada

15.6

miliona dolara
troše krstaške koalicijske države u svom ratu protiv Islamske države

2898 Halep

686 Rakka

1117 El Bereka

1580 El Džezira

2597 Ninava

959 El Furat

722 Salahuddin

500 Tarablus

1830 El Enbar

21.767

Zračnih napada

80% zračnih napada su izveli Američki avioni

Koje su izveli krstaški avioni na muslimane u Hilafetu

النبأ

Vojne i tajne operacije

I dok vojnici Hilafeta vode borbu protiv snaga kufra, mi ćemo se nakratko osvrnuti na nekoliko vojnih operacija koje su mudžahidi Islamske države uspješno izveli, uspijevajući tako proširiti teritorij Hilafeta, terorizirati, masakrirati i poniziti Allahove neprijatelje. Ove operacije su samo izbor mnogih operacija koje je Islamska država izvela na različitim frontovima širom mnogih područja tokom zadnjih sedmica.

Vilajet Horasan

1. ša'ban – vojnici Hilafeta su odbili pokušaj napada specijalnih snaga krstaške američke vojske i murteddske afganistanske vojske na područje Mamand Aćin u Nangarharu. Sukobili su se sa krstaškim vojnicima, koji su bili podržani sa borbenim avionima i helikopterima, te su ubili nekoliko krstaša i ranili nekoliko drugih, a među ubijenima i ranjenima se nalaze i murteddski vojnici, dok su ostali pobjegli.

7. ša'ban – istišhadi Nusratullah Malenk Kabele je detonirao svoju auto-bombu na konvoj američke krstaške vojske blizu američke ambasade u gradu Kabulu, usljed čega je ubijeno 8 američkih vojnika i nekoliko afganistanskih vojnika, dok je nekoliko drugih ranjeno. Dodatno tome su uništena dva američka oklopnjaka i nekoliko vozila afganistanske vojske.

16. ša'ban – istišhadi Ebu Hanzala el Horasani, Allah ga primio, je detonirao svoj eksplozivni prsluk na konvoj murtedda 'Abdul-Gafura el Hajderija, zamjenika predsjednika tagutskog pakistanskog senata, blizu grada Quetta u Pakistanu. Uspio ga je raniti i ubiti 30 policajca, obavještajaca i zaštitara, kao i raniti 40 drugih.

21. ša'ban – dva ingimasi vojnika Hilafeta, Ebu Ibrahim el Horasani i Ebu 'Aiša el Horasani, Allah ih primio, su izveli napad na zgradu televizijske stanice murteddske vlade u gradu Džalalabadu. Parkirali su dva motora sa eksplozivom blizu zgrade a potom ih detonirali na grupu afganistanske policije i sigurnosne snage. Nakon toga su ušli u

zgradu i napravili masakr nad murteddima unutra, tri sata zaredom, što je dovelo do ubijanja oko 30 afganistanskih policajaca i novinara i ranjavanja nekoliko drugih.

Istočna Azija

3. ša'ban – vojnici Hilafeta su ubili 5 vojnika krstaške filipinske vojske i ranili 6 drugih u detonaciji eksplozivne naprave u gradu Manila u Filipinima.

10. ša'ban – vojnici Hilafeta su ubili 5 ši'ija i ranili 6 drugih u detonaciji eksplozivne naprave na njih u centru grada Manila.

14. ša'ban – vojnici Hilafeta detonirali eksplozivnu napravu na grupu vojnika krstaške filipinske vojske u gradu Cotabato na jugu Filipina, usljed čega je ubijen jedan od njih i ranjena tri druga.

27. ša'ban – vojnici Hilafeta su izveli veliki napad na pozicije filipinske krstaške vojske u gradu Maravi na otoku Mindenao prema jugu Filipina. Jedan broj mudžahida se uputio ka gradu gdje su napali pozicije krstaške vojske, ubijajući i ranjavajući više od 75 krstaša. Vojnici Hilafeta su također napali gradski zatvor i oslobodili više od 100 zatvorenika, među kojima i mudžahide. Isto tako su zapalili crkvu i zaplijenili nekoliko vozila kao ganimu, te isto tako zaplijenili su razno naoružanje i municiju. U međuvremenu, 10 vojnika filipinske krstaške vojske je ubijeno, među kojima četiri oficira, i uništena su dva vojna vozila u napadu vojnika Hilafeta na otok Džolo Sulu prema jugozapadu Filipina.

29. ša'ban – dva vojnika Hilafeta su izvela napad na murteddsku indonezijsku policiju na autobusni terminal u gradu Džakarta, ubijajući nekoliko murtedda.

30. ša'ban – vojnici Hilafeta su zapalili oklopnjak koji pripada krstaškoj filipinskoj vojsci tokom sukoba u gradu Maraviju.

6. ramazan – vojnici Hilafeta su zaplijenili dva vojna vozila u napadu koji su izveli na pozicije pod kontrolom filipinske krstaške vojske u Maraviju. Također su ubili četiri vojnika tokom sukoba koji su se odvili u gradu. Isto tako, ubijeno je 14 filipinskih vojnika kad su njihove pozicije greškom bombardovane u gradu Maravi. Ebul-Hajr el Erhabili, Allah ga primio, je izveo ingimasi napad na hotel Resorts World u gradu Manila u Filipinima, u kojem je ubio 35 i ranio 70 drugih.

Vilajet Kavkaz

16. ša'ban – vojnici Hilafeta su izveli napad na punkt murteddske policije u gradu Malgobek u Ingushetiji, prema jugu Rusije.

Vilajet Bagdad

23. ša'ban – Ebu es-Sahaba el Felludži, Allah ga primio, je izveo ingimasi napad na rafidijsku policiju na punkt Ebu Dušajr u području Devra u Bagdadu. Sukobio se sa njima koristeći oružje poluteškog kalibra, nakon čega je detonirao svoj eksplozivni prsluk na njih. Nakon toga brat Ebu Džellad el Džemili, Allah ga primio, je detonirao svoju auto-bombu na rafidije koje su se uputile na mjestu napada. U obje operacije je ubijeno blizu 80 murtedda u redovima policije i rafidijskih mušrika.

NAPAD NA KONVOJ KUFRA U KABULU

3. ramazan – istišhadi Ijad el ‘Iraki, Allah ga primio, je detonirao svoju auto-bombu na skupinu rafidijskih mušrika u području Karrada u centru Bagdada, ubijajući i ranjavajući oko 70 murtedda.

4. ramazan – istišhadi Ebu Hasan el ‘Iraki, Allah ga primio, je detonirao svoju auto-bombu u sred skupine rafidijskih mušrika u području Ševaka u centru Bagdada i tako ubio i ranio 53 rafidijska murtedda.

Vilajet Hama

22. ša’ban – nekoliko vojnika Hilafeta je izvelo napad na nusajrijske pozicije u nusajrijskom selu ‘Akarib es-Safi u istočnom dijelu Hame. Napad je počeo tako što su mudžahidi polako prišli selu nakon čega su ušli u njega i napravili masakr nad onima u selu sve dok ga nisu zauzeli. Jedinice za podršku su zaokupirale murtedde gađajući njihove pozicije u selima Meb’udža i Sabbura sa teškim naoružanjem i minobacačima. Mudžahidi su također gađali grad Selemijja sa raketama Grad prije nego što su se sigurno vratili na svoje pozicije, noseći sa sobom ono čime ih je Allah počastio od ganime nakon što su kaznili neprijatelje vjere, ubijajući i ranjavajući više od 170.

Vilajet Idlib

25. ša’ban – vojnik Hilafeta je parkirao svoj motor sa eksplozivom ispred sahvatske baze u selu Tell Tevkan u okolici Idliba, zatim je napao bazu, gdje su se okupljale njihove vođe i u isto vrijeme detonirao motor sa eksplozivom i svoj eksplozivni prsluk te tako ubio i ranio više od 50 murtedda, među kojima trojicu njihovih vođa.

Britanija

27. ša’ban – jedan od vojnika Hilafeta je detonirao eksplozivnu napravu u sred okupljanja krstaša u britanskom gradu Manchester na besramnom koncertu u Manchester Areni, ubijajući oko krstaša i ranjavajući 70 drugih.

8. ramazan – vojna jedinica Islamske države koja se sastojala od tri brata, Ebu Sadik el Britani, Ebu Mudžahid el Britani i Ebu Jusuf el Britani, Allah ih primio, su izveli operaciju u kojoj su napali dva mjesta u Londonu. Prvo mjesto je londonski most gdje su vozilom pretrali nekoliko krstaša, a drugo mjesto je restoran gdje su noževima izboli nekoliko drugih prije nego što su postigli šehadet.

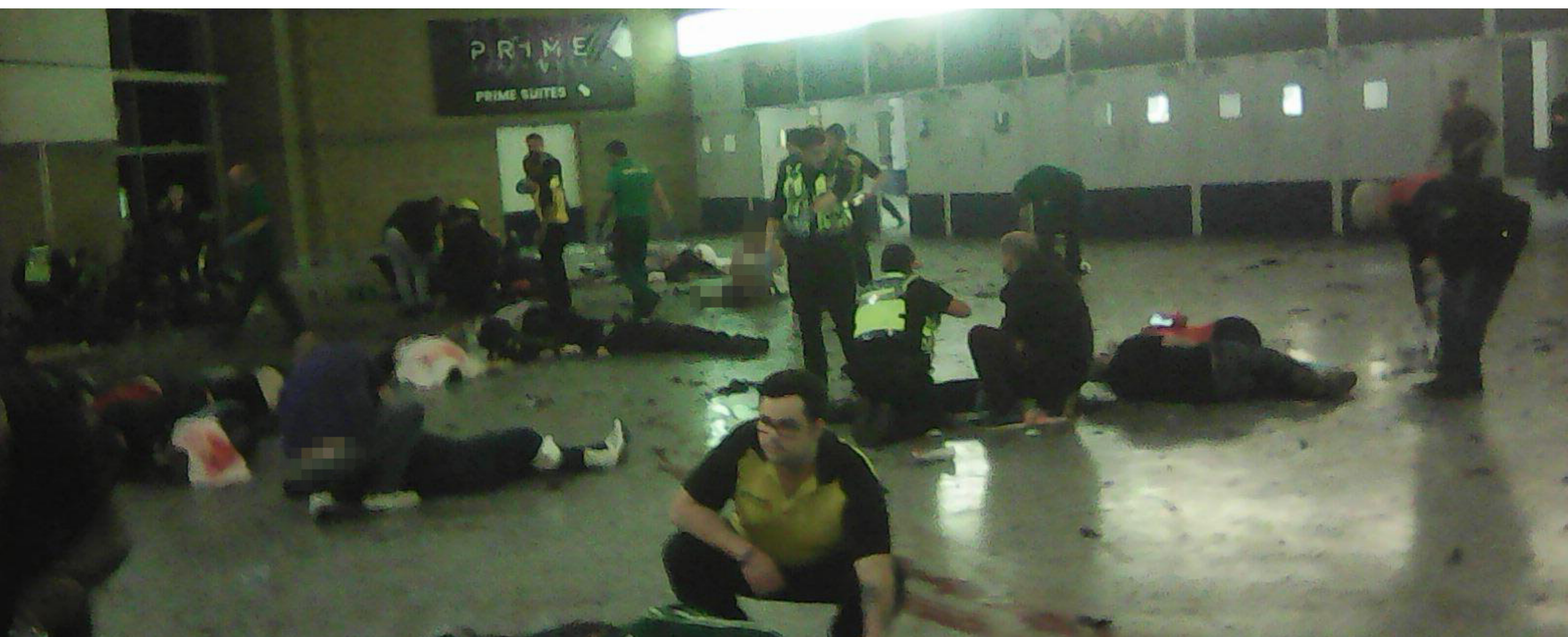
Somalija

27. ša’ban – istišhadi Ebu Kudama el Merajhani, Allah ga primio, je izveo napad na punkt murteddske somalijske vojske u gradu Bosaso prema isto Somalije. Detonirao je svoj eksplozivni prsluk na njih i ubio 7 murtedda i ranio 10 drugih.

Misr

1. ramazan – tajna jedinica Islamske države je napravila zasjedu za desetine kršćana muharibina (koji vode rat protiv muslimana) koji su bili na putu za manastir St. Samuel zapadno od grada Minja. Uspješno su ubili 32 krstaša i ranili 24 drugih, te su zapalili jedno njihovo vozilo.

BLAGOSLOVLJENA OPERACIJA U MANCHESTERU

VRIJEDNOSTI MJESECA RAMAZANA

U njemu je objavljen Kuran

{U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz Pravoga puta i razlikovanja dobra od zla.} [El Bekara: 185]

Otvaraju se vrata Dženneta, a zatvaraju se vrata Džehennema i šejtani se vežu u lance

Ebu Hurejre ﷺ prenosi da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Kada nastupi mjesec ramazan, otvore se vrata Dženneta, a zatvore se vrata Džehennema i šejtani se povežu u lance." [Muttefekun 'alejhi]

U njemu se nalazi noć El Kadr, bolja od hiljadu mjeseci

Ebu Hurejre ﷺ prenosi da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Ko provede noć El Kadr u pobožnosti, vjerujući i nadajući se (Allahovoj nagradi), oprostit će mu se ranije počinjeni grijesi." [Muttefekun 'alejhi]

Vrijednost klanjanja noćnih namaza u mjesecu ramazanu

Ebu Hurejre ﷺ prenosi da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Ko proveden ramazan klanjajući (noćni namaz), vjerujući i nadajući se (Allahovoj nagradi) biće mu oprošteni grijesi koje je prethodno počinio." [Muttefekun 'alejhi]

VRIJEDNOSTI POSTA

Post ne pripada sinu Ademovom i njegovu nagradu ne zna niko osim Allah

Prenosi Ebi Salih ez-Zejjat da je čuo Eba Hurejru ﷺ da je rekao: "Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: 'Rekao je Allah ﷻ: 'Svako djelo pripada sinu Ademovom osim posta. Post je Moj i ja za njega posebno nagrađujem.'" [Muttefekun 'alejhi]

Za postače postoje džennetska vrata koja se zovu Er-Rejjan

Prenosi Sehl ﷺ da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Na Džennetu imaju jedna vrata koja se nazivaju Er-Rejjan kroz koja će na Sudnji dan ulaziti postači. Osim postača na njih neće više niko ulaziti. Pitat će se: 'Gdje su postači?' Oni će ustati i osim njih na ta vrata neće više niko ući . Kada postači uđu, vrata će se zaključati i na njih neće više niko ući." [Muttefekun 'alejhi]

النبأ

BALKAN: KRV ZA NEPRIJATELJE A MED ZA PRIJATELJE

Sva zahvala pripada Allahu, Velikom, Uzvišenom, neka su salavat i selam na našeg Poslanika koji je poslan sa sabljom kao milost svjetovima, na njegovu porodicu, i na njegove ashabe i mudžahide, i one koji ih slijede sve do Sudnjega dana. A zatim:

Ne, tako nam Allaha, nismo zaboravili Balkan, ne tako nam Allaha, nismo ga zaboravili i nećemo ga, Allahovom dozvolom, zaboraviti. Samo smo bili malo zaokupirani, i evo nas sada ponovo se vraćamo. Tako nam Allaha, nismo zaboravili Srbe kafire. Ne, o Srbi kafiri, nismo vas zaboravili! Nismo zaboravili vaše ubijanje muslimana u Bosni i na Kosovu. Ne, tako nam Allaha, nismo zaboravili zlostavljanje naše braće i silovanje naših sestara. Ne, tako nam Allaha, nismo zaboravili vaše uništavanje naših mesdžida i kuća. Ne, tako nam Allaha, nismo zaboravili ono što ste uradili u Srebrenici i u drugim mjestima. Ne, tako nam Allaha, nismo to zaboravili, nikada. Mi sa vama imamo jako dug neriješen račun, kojeg ćete platiti svojom krvlju, Allahovom, te'ala, dozvolom. Zar se ne sjećate svoje paščadi čija je krv prolivena u Libiji?

A što se tiče Hrvata kafira, vi se isto tako nalazite u našem sjećanju, vaša krv je također prljava i dozvoljena kod nas. Zar ste mislili da smo vas zanemarili? Ne, tako nam Allaha, nismo vas zanemarili niti smo vas zaboravili. Nismo zaboravili vaše ubijanje, zlostavljanje, silovanje, prolijevanje krvi i paljenje kuća po Bosni. Zar ste mislili da je to sve završilo? Zar ste mislili da je sa vašim povratkom u vaše kuće i vašim rukama uprljanim krvlju muslimana završilo sve ono što se desilo? Ne, tako nam Allaha, nije završilo! Štaviše, to je bio samo početak kraja. Zar ste zaboravili kako je zaklana vaša svinja u Sinaju?

Za murtedde Balkana, gdje god da se nalaze i gdje god da žive, za sve murtedde Balkana kažemo, onima u Bosni, Sandžaku, Albaniji, Kosovu, Makedoniji, u kojoj god rupi da se krijete i u koje god gnijezdo da ste pobjegli, mi ćemo vas, Allahovom dozvolom, pronaći i doći ćemo do vas. Vaša krv je nama draža i slađa od krvi Srba i Hrvata kafira. Ubijanje murtedda kod nas je jače i bolje. Mi vam dolazimo, dolazimo vam sa sabljama i bodežima. Nećemo stati sve dok se ne vratite islamu ili dok vas, Allahovom dozvolom, do posljednjeg ne istrijebimo. Pa pripremite svoje sanduke i iskopajte svoje kaburove.

O neprijatelji milleta i vjere u zemljama Balkana, nemojte misliti da ste vi sigurni od nas i da ste daleko od naših sablji, nemojte se uzvisivati čineći nepravdu ili se oholiti i nemojte se razmetati i

MESDŽID U AHMIĆIMA KOJEG SU PORUŠILE HRVATSKE KRSTAŠKE PARAVOJNE SNAGE

hvalisati nikada, nego plačite i vičite jer mi smo vas se sjetili i pripremili smo se za vas. I nemojte nikada misliti da ste vi zaštićeni i udaljeni od nas. Zar niste vidjeli Ameriku, da, Ameriku? Onu koja kaže: „Ima li ko jači od nas?“ Mi smo joj zadali udarac i raskrvarili smo je. Prolili smo krv njenih stanovnika. A znate li za Francusku i Njemačku? Da, te zemlje koje su zahvatili plamenovi našeg rata i vatra naših bitki. I Britanija, ona koja je mislila da živi u sigurnosti i zaštiti, zabili smo njenu facu u zemlju i zgazili smo njen vrat. Kao i mnoge druge zemlje. Sve one su se oholile, uzvisivale, hvalisale, pa je jednu po jednu zadesio naš udarac, nakon čega su postale niske, uplašene i ponižene. Pa nemojte misliti da ste vi daleko od nas. Nemojte misliti da ste zaštićeni i spremni. Ne, tako nam Allaha, vi ste za nas lakši nego ispijanje vode. Nemojte ništa pokušavati uraditi jer biće uzalud. Neće vam, tako nam Allaha, ništa koristiti. A ono što je prethodno spomenuto je najbolji dokaz za to. Vojnici Hilafeta se na Allaha oslanjaju, vojnici Hilafeta radi Allaha džihad vode. Neće im se ništa i niko moći suprostaviti. Kada bi htjeli planine iz zemlje iščupati, iščupali bi ih i uklonili, Allahovom dozvolom. Pa iščekujte i mi s vama iščekujemo.

I kažemo muslimanima Balkana, o vi koji ste povjerovali da je Allah vaš Gospodar, da je Muhammed ﷺ vaš Poslanik i Vjerovjesnik, i koji ste zadovoljni da je islam vaša vjera, i koji ste zanevjerovali u taguta, o muslimani, evo ga Hilafet islama, bori se za vas protiv cijeloga svijeta, ostao je, Allahovom blagodati, čvrst i izdržljiv. Sukobljava se sa svim narodima kufra, proliva njihovu krv, čini njihove žene udovicama i njihovu djecu jetimima, sve radi pomaganja Allaha i Njegovog Poslanika i vjernika. Oni se bore sve dok samo Allahova vjera ne ostane i kako bi vratili ponos Ummetu islama. Pa ustanite, krenite Allaha radi i pomozite ga, ustanite i podržite ga, ustanite i prekoljite glave kufra i riddeta gdje god ih pronađete. Prolijte njihovu krv, presjecite njihove vratove, pretvorite im noći u dane, a dane im zapalite, učinite neka teku rijeke njihove krvi. Koračajte koracima heroja islama u zemljama Zapada. Onih koji su učinili da najjače države ostanu nesposobne, slomljene i poražene. Pokažite Allahu od sebe ono što voli. Pokažite kafirima Balkana šta znače vaši napadi. Na Allaha se oslonite, jer nije propao onaj ko se na Allaha oslonio. I radujte se, nije preostalo dugo vremena, a uskoro ćete vidjeti vojnike Hilafeta na ulicama Beograda, Zagreba, Sarajeva, Tirane, Prištine, Skoplja i drugih, kako otkidaju glave i prolijevaju krv kafira, sve dok kafiri ne dadnu džizju, poslušno i ponizno.

A sva zahvala pripada Allahu, prije i poslije.

INTERVJU
SA EMIROM VOJNIKA HILAFETA U
ISTOČNOJ AZIJI

Emir vojnika Hilafeta je dokazao lažne tvrdnje filipinskog taguta u vezi toga da njegova vojska može uništiti mudžahide, te je spomenuo mnogo bitaka koje su vojnici Islamske države vodili protiv filipinske krstaške vojske, a u kojima su sljedbenici tevhida porazili mušrike unatoč njihovom velikom broju i mnoštvu opreme.

Šejh Ebu 'Abdullah el Muhadžir je tokom svog razgovora sa magazinom Rumiyah pričao o džihadu u Istočnoj Aziji i dolasku mudžahida da daju prisegu vođi pravovjernih šejhu Ebi Bekru el Bagdadiju, Allah ga sačuvao, te njihovim pridruživanjem Islamskoj državi. Spomenuo je također i pobjede koje su ostvarili nakon toga.

Šejh je pojasnio da je Oslobodilački front Moro, sa svojim raznim pravcima, upao u zamku krstaške vlasti u Filipinima, koja im nije dala ništa drugo osim lažna obećanja. Odložili su oružja na putu dolaska do onoga što im je vlada lažno obećavala. Također je otkrio kako je veliki broj boraca napustilo ovaj Front i pokrete slične njemu, zbog toga što su otkrili njihov podli menhedž i laži njihovih vođa, te su se neki od njih pridružili Islamskoj državi.

I poslao je poruku preko magazina Rumiyah svim muslimanima u svijetu pozivajući ih da učine hidžru u područja na kojima se nalaze vojnici Hilafeta u Istočnoj Aziji, kako bi pomogli svoju braću, te uspostavili svoju Državu. Također je spomenuo radosnu vijest dolaska velikog broj muhadžira iz raznih područja koji su se pridružili u njihove redove.

Magazin Rumiyah vam prenosi ono što je spomenuto u razgovoru sa šejhom Ebi 'Abdillahom el Muhadžirom, Allah ga sačuvao, emirom vojnika Hilafeta u Istočnoj Aziji.

Pitanje: Es-selamu 'alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu. Možete li nam reći nešto o stanju muslimana u Istočnoj Aziji?

Odgovor: Ve 'alejkumu-s-selam ve rahmetullahi ve berekatuhu. Zahvala pripada samo Allahu, Gospodaru svjetova, neka su salavati i selam na Allahovog Poslanika, El Emina, na njegovu porodicu, njegove sve ashabe i one koji ga slijede sve do Sudnjega dana. A zatim:

Stanje muslimana u Istočnoj Aziji je isto kao stanje njihove braće u ostalim dijelovima Zemlje, bez džema'ata koji bi ih ujedinio i bez imama koji bi ih predvodio. Bili su podijeljeni u stranke, grupe, skupine, organizacije, razjedinjeni i razbacani, tako da su mušrici na veliko iskoristili ovo stanje.

Sa velikim širenjem kršćanske vjere na ovom području pod sabljom i podrškom krstaške kolonizacija koja traje i danas, uništavanje islama u ovom području bilo je od najvažnijih ciljeva mušrika. Pokušali su izvršiti pritisak na muslimane sa svim mogućim sredstvima, te da ih iskorijene iz zemlje, i to je ono što je stvorilo odgovor, tako da se većina ljudi probudila iz svog sna, uzela oružje u ruke protiv krstaške vlasti i njihove kriminalističke vojske.

A to je mušrike pogodilo iznenadno, pogotovo što su bili nesposobni da poraze one koji se pripisuju islamu, i da ih suzbiju ispočetka, tako da su bili prisiljeni da stanu sa prolijevanjem krvi i prestanu sa agresijom na njihova područja, tako da je njihova najveća želja bila da učine sve što mogu da ih odvrate od borbe i da ostanu sjediti, ali to se nije desilo. I pored krstaških zločina i izdaje izdajnika, ovdje se i dalje nalaze ljudi sa oružjem, spremni za borbu protiv kršćana u svako vrijeme.

I u ovoj atmosferi neprijateljstva između naroda tevhida i naroda širka, odgojena je nova generacija mladića, koja zna tevhid i koja je spoznala el vela' ve-l-bera' i svoje poglede uprla ka uspostavljanju Allahove vlasti na ovom prostoru koji je postao trn u oku kršćana muharibina i budista idolopoklonika i drugih od vjera širka. Međutim, nastao je veliki broj stranaka i pojavilo se mnogo zastava, te je došlo do povećanja broja emira koji ljude vode iz zablude u zabludu, udaljavaju ljude od ispunjavanja njihovog željenog cilja, štaviše, odveli su većinu u širk i riddet, koračajući putem murteddske braće i sa ulaskom u demokratiju i prijateljevanje sa mušricima.

DRUGI SA LIJEVA: ŠEJH EBU ABDILLAH EL MUHADŽIR (ALLAH GA SAČUVAO), EMIR VOJNIKA HILAFETA U ISTOČNOJ AZIJI

Međutim, ostala je mala skupina muvehhida koji su bili odlučni da vlast na ovoj zemlji ne pripadne nikom osim Uzvišenom Allahu, a to su oni koji su prvi dali prisegu vođi pravovjernih, Allah ga sačuvao, i prvi koji su se pridružili redovima Islamske države. Allah im dao svako dobro.

Pitanje: Kakvo je bilo stanje mudžahida u Istočnoj Aziji prije proglašavanja Hilafeta? I koji su to plodovi koje ste ubrali pridruživanjem u redove Islamske države?

Odgovor: Kao što sam prethodno spomenuo da je dobar efekat ostavilo to što su ljudi na otoku Arhipelaga uzeli oružje u ruke protiv krstaša, međutim ljudi se još nisu riješili bolesti stranaka i skupina koja je pogodila i pogađa svako džihadsko polje, posebno nakon povratka Hilafeta i ponovnog formiranja muslimanskog džema'ata pod vođstvom imama muslimana. A zabludnici su odmah iskoristili te događaje i okrenuli su ljude ka pomirenju sa krstašima, te su se popeli na njihova ramena kako bi dobili poziciju u kafirskoj vlasti.

Tada su se sljedbenici tevhida maksimalno zalagali da poduče ljude islamu i da ih podstaknu na vođenje džihada sve dok se ne uspostavi vjera na ovoj zemlji. Međutim, ljudi su se čvrsto uhvatili za dunjaluk i bili su zadovoljni sa nešto malo prolaznog koje su dobili od mušrika. I sa malobrojnošću i nedovoljno opreme, te nedostatkom ljudske pomoći, očaj je počeo da ulazi u srca većine mladića, i nažalost među njima je bilo onih koji su sjedili i napuštali džihad i bili zauzeti sa donošenjem opskrbe i odgajanjem djece, kao i onih koji su učinili hidžru na druga džihadska polja za koja su se nadali da će u njima uspostaviti Allahovu vjeru na Zemlji.

Od Allahovih blagodati kojima je počastio nas i sve muslimane u svijetu jeste to da je šejh Ebu Bekr el Bagdadi, Allah ga sačuvao, proglasio povratak Hilafeta, pa smo požurili da dajemo beju'u vođi pravovjernih nakon samo nekoliko dana od proglašavanja povratka Hilafeta, te u pokornosti Allahovoj naredbi i okupljanju mudžahida u ovom području pod zastavom Islamske države. Ali je objava beje'e zakasnila za određen period, sve dok Allah nije olakšao da se ona objavi javno, i tako je sa njom došao veliki hajr za džihad na cijelom otoku Arhipelaga.

A posebno u tome jeste to što su se vojne jedinice i ketibe od najboljih džema'ata u menhedžu i najjasnijoj 'akidi, i najžešćoj borbi protiv mušrika ujedinile pod zastavu Islamske države, a dokaz za to su bitke koje su vojnici Islamske države vodili protiv krstaške filipinske vojske, tokom posljednje dvije godine, a koje su sadržavale nekoliko odbijanja velikih vojnih kampanja, te u kojima je ubijeno na stotine vojnika krstaške vojske, te je izvršeno nekoliko napada na više gradova koji se nalaze pod kontrolom krstaša. A grad Maravi, kojeg su zauzeli mudžahidi, neće biti posljednji, Allahovom dozvolom.

Pitanje: Kakvo je stanje džihadskog polja kod vas i na kojim se područjima nalazite u Istočnoj Aziji? Koje su to najznačajnije bitke koje su mudžahidi vodili protiv krstaške vlade nakon proglašenja Hilafeta i kako se izvršavaju operacije?

Odgovor: Stanje mudžahida ovdje uopšteno ide iz boljeg u bolje, i njihov broj i oružje se iz dana u dan povećava, a njihov broj u Mindanau, na jugu Filipina u Istočnoj Aziji, je, Allahovom blagodati, velik. Došlo nam je mnogo muhadžira iz raznih područja Istočne Azije, pa čak i izvan nje, hvala Allahu.

VOJNICI HILAFETA U GRADU MARAVI

Imali smo nekoliko bitki u raznim područjima ove zemlje od proglašavanja Hilafeta. Samo u području Basilan se odvilo pet bitaka. A od najvažnijih je bitka koja je trajala 46 dana. U njoj su korišteni helikopteri, avioni i topovi koji su dan i noć gađali muvehhide. A broj ubijenih neprijatelja je dostigao broj ranjenih. Isto tako i jako važno područje Rano u kojem je grad Rano svjedočio pet drugih bitaka od proglašenja Hilafeta, a od najvažnijih je treća bitka u Butidžu, 1437. h.g., koja je počela nakon što su područja mudžahida bila bombardovana iz zraka od strane helikoptera po noći i aviona po danu, kao i od strane topovskog bombardovanja dan i noć, šest mjeseci zaredom. Neprijatelj je imao mnogo vojnika i opremu kao što su avioni, tenkovi, helikopteri, topovi dok su mudžahidi bili malobrojni i imali malo opreme, ali su imali puno oslonca na Allaha i Njega su stalno dozivali, pa ih je Allah počastio da ubiju na stotine neprijateljskih vojnika i pomogao ih je protiv njih.

A što se tiče Madžindanaa, mudžahidi su u njemu iscrpili svoje ohole neprijatelje krstaše, Allahovom blagodati. Krstaši su od nas okusili velike muke, Allahovom blagodati. Obavijestili smo ih o tome šta im možemo učiniti preko mnogih naših bitaka koje smo vodili protiv njih i vidjeli smo da su kukavice u sukobu, uprkos njihovoj mnogobrojnosti i ogromnom naoružanju. Allah nas je pomogao protiv njih i nanio im velike rane.

Pitanje: Možete li nam reći nešto o "Oslobodilačkom pokretu Moro" i kako su potpisali sporazum sa krstaškom vladom?

Odgovor: "Oslobodilački front Moro" je u osnovi mješavina različitih ideja i mezheba kao i raznih ličnosti koje su u sukobu jedni sa drugima, ispunjen raznim ciljevima koji su suprotni jedni drugima, te su njim zavladala murteddska braća. Pretrpio je mnogo tokom prošla četiri desetljeća, te su kroz njega prohujala razna žestoka neslaganja u vezi načina surađivanja sa krstaškom vladom, između toga da li da ih odbiju još odavno i do toga da rade s njom kao oružana skupina. Na kraju su inzistirali za pregovore sa krstaškom vladom, zadovoljavajući se sa bilo čim što im ona da. Dok je drugo mišljenje zastupalo da koriste oružje kako bi istjerali krstašku vojsku iz područja muslimana. I krstaši su us-

pjeli iskoristiti ova neslaganja među njima na najbolji način. Pa su onima, koji su htjeli da na mirovne načine da riješe ovo, dali najmanje što su mogli dati. Tako da su vođe Fronta koje su zastupale suprotno mišljenje vidjele da su se krstaši igrali sa njima tokom posljednjih godina. Ali to nije promijenilo ništa. Ovaj narod je tokom vremena ostao ponižen i bili su zadovoljni bezvrijednom pozicijom do koje su došli. Štaviše, divili su se ulasku u igru mušričke demokratije i učestvovanju u njoj. Ova stvar je, Allahu hvala, pomogla u otkrivanju stvarnosti tih zabludnika, tako da se omladina udaljila od njih, a mnogi njihovi članovi su se priključili mudžahidskim džema'atima, koji su uspostavljeni na tevhidu i ne prihvataju napuštanje oružja nikada. I njihov cijlj je uspostavljanje Allahove vlasti na Zemlji, a na njihovom vrhu su džema'ati, jedinice i ketibe koje su se pridružile Islamskoj državi.

I danas vođe Oslobodilačkog fronta Moro stoje sa svojim različitim stavovima i idejama nesposobni ispred nasilja filipinske krstaške vlade, i ne mogu da učine ništa osim da se žale na nasilje krstaša. A u isto vrijeme tvrde da se pod njihovom upravom nalazi na hiljade naoružanih boraca, ali ih ne mogu pokrenuti protiv krstaša, strahujući da ih ne proglase teroristima.

Pitanje: Krstaški mediji govore mnogo o prijetnjama filipinskog predsjednika da će uništiti mudžahide, pa šta je stvarnost toga?

Odgovor: Filipinski tagut Duterte je sebi sam uljepšao to i mislio je da će ugasiti Allahovo svjetlo sa svojim govorom, a Allah ﷻ je rekao istinu: {Oni žele da ustima svojim utrnu Allahovo svjetlo, a Allah želi vidljivim učiniti svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima.} [Et-Tevba: 32]. Od dana kada su stanovnici ove zemlje primili islam kafiri nisu ni za jedan dan prestali da planiraju kako da se bore protiv njih. Kako da ne, kad je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "U mom Ummetu će biti skupina koja će se boriti na istini, neće im naškoditi oni koji ih napuste, sve dok se posljednji od njih ne bude borio protiv Deždžala." [Bilježe Ahmed i Ebu Davud]. Pa da li je taj tagut uništio mudžahide i zbrisao ih sa mape? Ili se njihov broj sve više povećava i bivaju sve jači, od sada pa do kraja, uz dozvolu njihovog Gospodara? Tako mi Allaha, neće moći ugasiti Allahovo svjetlo, jer Allah je nama obećao da će On upotpuniti Svoje svjetlo i da će Njegova vjera pobjediti. {On je poslao Poslanika Svoga s uputstvom i pravom vjerom da bi je izdigao iznad ostalih vjera, makar ne bilo po volji mušricima.} [Et-Tevba: 33].

Pitanje: Da li postoji učestvovanje tavagita u njihovom ratu protiv vojnika Hilafeta u Is-

VOJNICI HILAFETA SU LIKVIDIRALI NEKOLIKO KRSTAŠA MUHARIBINA NAKON NAPADA NA MARAVI

KONTROLNA TAČKA ISLAMSKE DRŽAVE U MARAVIJU

točnoj Aziji, da li tavagiti u okolnim područjima učestvuju u tom ratu?

Odgovor: Da, postoji učestvovanje u tome, štaviše, oni vrebaju i iščekivaju vijesti o mudžahidima ovdje, a među njima su Rusija i Amerika, pored toga što obje doživljaju tragediju u Iraku i Šamu.

Pitanje: Da li još primate muhadžire? I da li postoji put da vam se pridruži?

Odgovor: Da, hvala Allahu. Još primamo muhadžire i pružamo im dobrodošlicu. Postoji nekoliko sigurnih puteva za ostvarivanje toga, ali svako onaj ko želi da učini hidžru mora da uloži sebebe za to, kao i da bude iskren i čini dovu Allahu da mu olakša hidžru i da ga dovede na polja ribata i borbe, kako bi postigao Allahovo zadovoljstvo i milost.

Pitanje: Koju poruku želite poslati krstašima uopšte, te posebno u Istočnoj Aziji?

Odgovor: Što se tiče moje poruke za krstaše, pa kažem im, o krstaši, radujte se onome što će vas zadesiti od zla. Vojnici Islamske države u Istočno Aziji koračaju svojim putem sve dok Allah s njima ne potrese vaša prijestolja u Washingtonu i Moskvi, sa ponosom ponosnih ili poniženjem poniženih. Ponosom kojim će Allah pomoći islam i poniženjem kojim će Allah poniziti kufr. Htjeli vi to ili ne. Vlast našeg ummeta će dostići do svakog mjesta do kojeg stižu dan i noć, sa dozvolom našeg Milostivog Gospodara. Pa ili se predajte i plaćajte džizju u poniženju ili se spremite jer mi ćemo vas napasti nakon ovih vaših kampanja, in šaa' Allah. I vidjećete nas strpljive i pobjedonosne, Allahovom dozvolom.

Pitanje: Da li želite poslati poruku muvehhidima u svijetu, a posebno onima u Istočnoj Aziji?

Odgovor: O muvehhidi širom svijeta, vaša Država je uspostavljena kao što vam je to spomenuo i opisao vaš Poslanik. I budite sigurni bez ikakve sumnje da je to Hilafet na menhedžu poslanstva. Pazite se, i opet, pazite se da ga ne napadnu i ne naškode mu sa vaše strane, a vaše oko trepće i vena kuca. Prodajte Allahu robu jeftino i neka vaša djela budu iskrena radi Allaha, pa da se On hvali sa njima kod Svojih meleka i da s njima razljuti kafire od šejtana džinna i insana. Obavijestite krstaše da je nastupio nulti čas i da je došlo vrijeme njihove naplate za njihov širk koji čine Allahu i njihovo ubijanje i progon nemoćnih muslimana u svijetu i skrnavljenje njihove časti i imetaka. Obavijestite ih da je naš cilj Washington i Moskva i da je vijest ono što će vidjeti a ne ono što će čuti, Allahovom dozvolom.

MURTEDDSKI TALIBAN POKRET

Slijedi korake sahvata Iraka i Šama

Nacionalistički talibani su se mnogo trudili da ugode mušricima u državama koje se nalaze oko Afganistana, tako što su iskazivali poštovanje organizacijama kafirskih vlada, te nastojali očuvati prijateljske veze sa njima. Međutim, oni im nisu bili od nikakve koristi osim što su im još više neprijateljstva iskazali, te su podržali njihove neprijatelje onda kada se vidjelo da su uspostavili neke od šerijatskih propisa i dali utočište muhadžirima, i dopustili mudžahidima da koriste zemlju koja je bila pod njihovom vlašću za boravak i pripremu.

Nakon toga, pokret je doživio veliki poraz i došlo je do povlačenja onda kada su izgubili temkin, nakon nekoliko dana krstaškog bombardovanja i prekidanja ugovora sa svojim emirom na dug period, nakon čega su iznevjerili svoga emira i odvojili se od njega u tom teškom trenutku, što je dovelo do toga da se on izolira prije svoje smrti. Nakon toga, uprava pokreta je preuzeta od novih vođa koji su imali podršku pakistanskih obavještajnih službi.

Ova murteddska skupina, u čijim rukama su se nalazili dokumenti vanjskih veza pokreta, od vremena zaplijenjivanja istih u Kabulu, te koja je bila odgovorna za sve lijepe riječi upućene mušricima i murteddima u okolnim državama, još više je iskazala prijateljstvo i odanost kafirima, nakon što je u potpunosti preuzela kontrolu nad pokretom. Ulagala je sebe u njihovom služenju i umiljavanju i postala je ona koja štiti njihove granice i zemlje. A svojim stalnim potvrđivanjem da brani mudžahidima da spreme i izvedu nove napada na njih (kafire), tako što im ne dopušta da iste pokrenu iz područja koja se nalaze pod njihovom kontrolom, potvrđuje ono što mušrici priznaju u vezi njih, prihvatajući vezu sa njima i davajući im određenu podršku.

Sa proglašavanjem Islamske države i uspostavljanjem Hilafeta, i sa povratkom muslimanskog džema'ata i borbe za uspostavljanje Allahovog Šerijata na cijeloj Zemlji, murteddsko-nacionalistički pokret Talibani je učestvovao sa krstaškim državama i tagutskim vladama, koje vladaju muslimanskim zemljama, u borbi protiv Hilafeta, iz straha od širenja da've tevhida među ljude i svega onoga što se tiče obaveze odricanja od širka i mušrika, te iskazivanja neprijateljstva prema njima i borbi protiv njih sve dok vjera samo Allahova ne ostane. Isto tako, iskazivanje prijateljstva prema muslimanima i obaveza držanja za džema'at muslimana, kao i lomljenje izmišljenih granica koje su pocijepale muslimanske zemlje, te uništavanje organizacija i skupina koje su

RUSKI IZASLANIK U AFGANISTANU KAŽE DA RUSIJA KONTAKTIRA SA TALIBANIMA I DA JE ISLAMSKA DRŽAVA NJIHOV ZAJEDNIČKI NEPRIJATELJ

ih podijelili u stranke.

I tako je borba protiv Islamske države postala projekat u kojem učestvuje pokret Talibani i kafirske države, koje je uplašilo to što se Islamska država nalazi na njihovim granicama, kao što je uplašilo i Sjedinjene Američke Države, koje su okupirale Afganistan. A murteddi talibani su borbu protiv Islamske države počeli nuditi kao skupocjenu robu za koju se bore sve te države da je kupe, a cijena te robe jeste uspostavljanje veza sa zvaničnicima talibana, kao i obezbjeđivanje političke podrške, a možda i novčane i oružane pomoći.

Zato nije ni čudno što krstaši Rusi pravdaju svoje otvorene veze sa murteddskim pokretom Talibani, jer su oni usredotočeni na borbu protiv Islamske države, što jasno pokazuje njihov strah od širenja njene vojske na područja koja su pod ruskim utjecajem, na područja Srednje Azije, nastojeći u isto vrijeme da se pripreme za direktan vojni sukob sa vojnicima Hilafeta u vilajetu Horasan.

Ono što Rusiju najviše brine – bez ikakve sumnje – jeste udaljavanje Amerike od njenih granica, kao i područja u kojem ima utjecaj, a to je Srednja Azija. Međutim, ona želi da povlačenje Amerike ne uzrokuje dolazak Islamske države na njeno mjesto, tako da ona u tom cilju surađuje sa Kinom i Iranom. Zbog toga ona nastoji da, ako dođe do američkog povlačenja iz tog područja, bude ta koja će popuniti tu prazninu, bilo da to mora uraditi tako što će direktno učestvovati u popunjavanju te praznine, što je teško i mnogo bi je koštalo, ili da stavi područje Horasana u izolaciju, koje će biti pod nadzorom njenih saveznika kako bi spriječili ulazak njenih neprijatelja na to područje koje za nju predstavlja opasnost, a gdje će nacionalistički pokret Talibani igrati glavnu ulogu u ispunjavanju toga, koji ima jadne ambicije očuvanja afganistanskog nacionalizma, te njihove plemenske i mezhebske pripadnosti, kao i njihovih čvrstih veza sa vladom rafidijskog Irana, najbližeg saveznika Rusije.

Ovaj murteddski pokret sa svojom ponudom borbe protiv Islamske države, u ulozi krstaških država i tagutskih vlada, ponavlja ono što su uradile mnoge prošle organizacije i skupine koje se pripisuju islamu, kao što su sahvatske skupine u Iraku i njihova braća sahvati Šama i Libije, a sa kojima učestvuje organizacija El Ka'ida koja se nalazi pod prisegom nacionalističkih talibana. Završetak ove murteddske skupine kojom su mnogi prevareni, neće biti ništa bolji od završetka sahvata Iraka i Šama, Allahovom dozvolom. A onda će njihovi saveznici tražiti zamjenu za njih, onda kad vide njihovu nesposobnost da zaustave vojnike Hilafeta od dolaska do njih, kao i nesposobnost zaustavljanja njihovih napada unutar njihovih zemalja, ili štaviše, kada vide njihovu nesposobnost da brane sami sebe i njihovu potrebu za njihovom zaštitom.

A onda će vojnici Hilafeta u Horasanu nastaviti ono šta su otpočeli u vezi borbe protiv krstaša i murtedda, i sve više će napadati Allahove neprijatelje, kao što i inače rade. Oni će svojim jezicima i djelima pomoći Allaha, i neće ih moći poraziti ni ljudi ni džinni makar se svi okupili protiv njih. A pobjeda samo od Allaha, Silnog i Mudrog, dolazi.

Islamski novac

Zlatni dinar

u zlatu
1 dinar = 4,25 g.
(21 Karat)

Srebreni dirhem

u srebru
1 dirhem = 3 g.
(99,9%)

Bakreni fels

u bakru
5 felsa = 3 g.

1 Dinar = 85 Dirhema

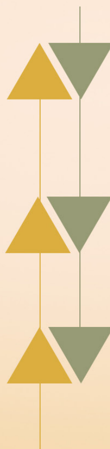

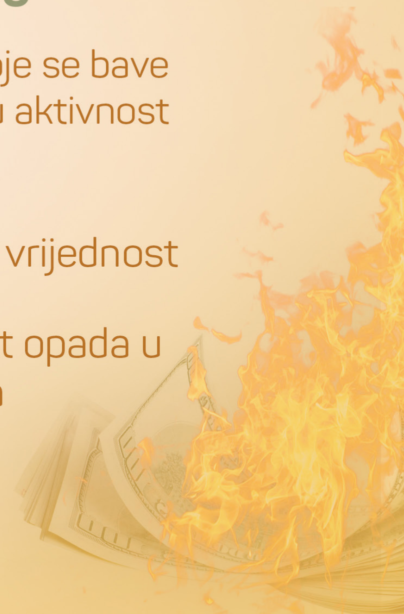
1 Dirhem = 100 Felsa

[Komitet za novac određiva cijenu valute preko svojih proglasa]

Islamski novac	Papirni novac
U njegovoj štednji i kupo-prodaji nema nikakve šerijatske šubhe	Ulazi u rad banki koje se bave kamatama i njihovu aktivnost
Sadrži pravu vrijednost	Ne sadrži nikakvu vrijednost
Njegova cijena je sačuvana tokom rata i kriza	Njegova vrijednost opada u vrijeme rata i kriza

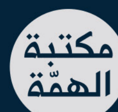
USKORO

IN ŠAA' ALLAH

‘IBADETI ZADNJIH DESET DANA

RAMAZANA

IZDAVAČKA KUĆA
EL HIMMA

Imran ibn Husejin prenosi da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: “U mom ummetu će biti skupina koja će se boriti na istini, biće pobjedonosna nad onima koji joj se suprostave, sve dok se posljednji od njih ne bude borio protiv El Mesiha ed-Dedždžala.” [Bilježe Ahmed i Ebu Davud].

